

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอเป็น 3 ตอน กล่าวคือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อเท็จจริงจากสำนักพิมพ์ผู้ผลิตหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา วิชานิติการ ปัญหา และแนวโน้มในด้านการผลิต ลิขสิทธิ์ และการจัดจำหน่ายหนังสือการ์ตูนนี้

ตอนที่ 2 เป็นรายละเอียดของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ที่พิมพ์จำหน่ายในช่วงปี พ.ศ. 2530-2531 ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

2.1 จำนวน และ รายชื่อของหนังสือการ์ตูนที่ผลิตขึ้นในช่วงระยะเวลาดังกล่าว

2.2 ลักษณะของส่วนประกอบภายนอกโดยรวมของหนังสือ

2.3 ประเภทและลักษณะขององค์ประกอบภายใน จากการวิเคราะห์เนื้อหาของผู้วิจัย

2.4 ผลการประเมินความเหมาะสมที่หนังสือการ์ตูนนี้ มีต่อการอ่านของวัยรุ่น ทั้งในภาพรวม ลักษณะในแต่ละด้าน และ รายละเอียดในแต่ละประเด็น

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่าน และความคิดเห็นที่วัยรุ่นมีต่อหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ศึกษานำเสนอแยกเป็น 2 ประเด็น กล่าวคือ

3.1 รายละเอียดเกี่ยวกับความสนใจ และลักษณะพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนของวัยรุ่น

3.2 ความคิดเห็นและเหตุผลที่วัยรุ่นมีต่อองค์ประกอบในด้านต่างของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

ตอนที่ 1 การผลิตหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย

จากการสัมภาษณ์บรรณาธิการ และคณะผู้จัดทำหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นของสยามสปอร์ตพริ้นติ้ง และสำนักพิมพ์หมึกจีน ผู้วิจัยพบว่า สำนักพิมพ์ผู้ผลิตเหล่านี้มีประวัติความเป็นมา วิถีดำเนินงาน ปัญหาตลอดจนแนวโน้มในด้านผลิต ลิขสิทธิ์ และการจัดจำหน่าย ดังนี้

1. การผลิตหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

1.1 มูลเหตุจูงใจที่ทำให้ริเริ่มจัดทำหนังสือการ์ตูนนี้

มูลเหตุจูงใจที่ทำให้สำนักพิมพ์ผู้ผลิตหนังสือทั่วๆไป อย่างสำนักพิมพ์สยามสปอร์ตพริ้นติ้ง และสำนักพิมพ์ที่เพิ่งจะตั้งขึ้น อย่างสำนักพิมพ์หมึกจีน เปลี่ยนแนวทางการผลิตหันมาจัดทำหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น เนื่องจากปริมาณความต้องการหนังสือการ์ตูนประเภทนี้ของเยาวชนไทย โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วภายในช่วงระยะเวลาอันสั้น และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นต่อไปเรื่อยๆ เมื่อ 7-8 ปีที่ผ่านมา (ในราวปี พ.ศ. 2525-2526) ทำให้หนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น เป็นที่ต้องการของตลาด (Marketing) เป็นจำนวนมาก ประกอบกับการเป็นสำนักพิมพ์ที่เคยมีประสบการณ์ ในการจัดทำหนังสือการ์ตูนสำหรับเด็กมาก่อน เมื่อมีทีมงานซึ่งเคยเป็นผู้จัดทำหนังสือการ์ตูนนี้จากสำนักพิมพ์อื่นมาช่วยเสริม หรือเป็นผู้ที่ออกมาจัดทำเอง จึงทำให้สนใจที่จะผลิตหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นขึ้นอย่างจริงจัง

หนังสือการ์ตูนที่ผลิตขึ้นเป็นเล่มแรก คือ เรื่องโดราเอมอน หรือโดเรมอน (Doraemon) ซึ่ง เมื่อประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี ทำให้เริ่มผลิตเรื่องในแนวอื่นๆ และหนังสือประเภทต่างๆ ออกติดตามมาเรื่อยๆ จนถึงในปัจจุบัน

1.2 ขั้นตอนทั้งหมดในการจัดทำ

การจัดทำหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น มีขั้นตอนและรายละเอียดทั้งหมดตั้งแต่เริ่มทำจนถึงในปัจจุบัน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเลือกหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น

การเลือกหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นต้นฉบับที่จะนำมาแปล นั้นส่วนใหญ่ สำนักพิมพ์ผู้ผลิตแต่ละแห่งจะเลือกซื้อจากร้านหนังสือญี่ปุ่นในประเทศไทย อาทิเช่น ร้านเจตกิจวิบูลย์ ร้านไทยบุณเจตเซน ร้านฟูจิยาม่า เป็นต้น โดยมึวิธีการและขั้นตอนในการเลือก ดังนี้

1. พิจารณาประเภทของหนังสือว่า เป็นหนังสือการ์ตูนประเภทใด การ์ตูนประเภทเล่มเดี่ยวจบ หรือการ์ตูนชุด เรื่องยาวหรือเรื่องสั้น ฯลฯ และพร้อมที่จะทำหรือไม่
2. ประเภทของเรื่อง เป็นเรื่องประเภทใด เหมาะสมกับวัยรุ่นหรือไม่ ถ้าเหมาะสม เหมาะกับวัยรุ่นชาย หรือวัยรุ่นหญิง
3. ลักษณะเนื้อหาของสาระของเรื่อง จะต้องมีความลึกลับ เป็นวัยรุ่นในระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป ไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับเพศ (sex) หรือสื่อไปในเชิงลามกอนาจาร เรื่องที่ผิดศีลธรรม ผิดธรรมชาติ หรือเป็นเรื่องสำหรับเด็ก
4. คู่มือผู้แต่งและผู้วาดภาพประกอบ ซึ่งสามารถจะบ่งชี้โดยตรงหรือสะท้อนถึง เนื้อหาสาระ ลักษณะการดำเนินเรื่อง ภาพประกอบของเรื่อง ฯลฯ ว่าสนุกตื่นเต้น น่าติดตามมากน้อยแค่ไหน ภาพมีความประณีตหรือไม่ เรียงลำดับเหตุการณ์ได้ดี หรือย้อนไปย้อนมาหรือไม่ ภาพที่เกี่ยวกับเรื่องทางเพศเป็นอย่างไร เป็นต้น

นอกจาก เลือกซื้อต้นฉบับด้วยวิธีการดังกล่าวแล้ว สำนักพิมพ์ผู้ผลิตบางแห่งอาจสั่งซื้อหนังสือมาจากประเทศญี่ปุ่นโดยตรง เฉพาะอย่างยิ่งหนังสือการ์ตูนสำหรับวัยรุ่นชาย ประเภทหนังสือรายสัปดาห์ หรือฝากคนไทยที่พำนักอยู่ในประเทศญี่ปุ่น ให้เลือกซื้อส่งมา

สำหรับสำนักพิมพ์สยามสปอร์ตพริ้นติ้ง และสำนักพิมพ์หมึกจีน เนื่องจากสำนักพิมพ์ทั้งสองมีความพร้อมในการจัดทำแตกต่างกัน ทั้งให้ความสนใจต่อกลุ่มผู้อ่านต่างเพศกันอีกด้วย กล่าวคือ

สำนักพิมพ์สยามสปอร์ตพริ้นติ้ง มักจะสนใจจัดทำหนังสือการ์ตูนประเภท เล่มเดี่ยวจบ หรือการ์ตูนชุดเรื่องสั้นๆ 3-5 เล่มจบ ครอบคลุมใหญ่เป็น เรื่องที่วัยรุ่นหญิงชอบอ่านมากที่สุด อาทิ เรื่องผีปิศาจ และ เรื่องความรัก ส่วนหนังสือการ์ตูน สำหรับวัยรุ่นชาย ก็ทำบ้าง ครอบคลุมใหญ่ที่จัดทำจะเป็นหนังสือประเภทเล่มเดี่ยวจบ และเป็น เรื่องที่ยังไม่เคยมีสำนักพิมพ์ใดจัดทำมาก่อน ประเภทเรื่องเก่าที่ตกค้างอยู่

ในขณะที่สำนักพิมพ์หมึกจีน ผลิตหนังสือการ์ตูนทุกประเภท ทั้งการ์ตูนราย สัปดาห์ การ์ตูนชุดทั้งเรื่องสั้น เรื่องยาว การ์ตูนรวมเล่ม และจบในฉบับสำหรับ วัยรุ่นชาย หรือ เป็นเรื่องให้อ่านได้ทั้งวัยรุ่นชายและหญิง เป็นส่วนใหญ่

ดังนั้น การ์ตูนญี่ปุ่นที่ทั้งสองสำนักพิมพ์เลือกขึ้นมาแปลและจัดทำจึงแตกต่างกันเป็นส่วนใหญ่

เมื่อ เลือกซื้อและได้รับต้นฉบับมาแล้ว

ขั้นที่ 2 การจัดทำหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ประกอบด้วย การทำงาน 3 ขั้นตอนพร้อมๆกัน ของ 3 ทีมงาน อันได้แก่

1. ผู้แปลและ เรียบเรียง
2. ผู้แต่งภาพและลบภาษาญี่ปุ่น
3. ผู้ออกแบบและ เขียนภาพหน้าปก

ซึ่งแต่ละทีมงานต่างมีขั้นตอนและรายละเอียด

การดำเนินงานทั้งหมด ดังนี้

ผู้แปลและผู้ เรียบเรียง

ผู้แปล จะทำหน้าที่แปลคำบรรยายที่เป็นภาษาญี่ปุ่นทั้งหมดที่มี อยู่ในเรื่องออกมาเป็นภาษาไทย ครอบคลุม เป็นการแปลอย่างตรงตัว ชนิตัวต่อตัว

ผู้ที่ทำหน้าที่แปลเหล่านี้มีทั้งที่เป็นพนักงานประจำ ชาวญี่ปุ่นที่มารับจ้างแปล และนิสิตนักศึกษาคณะอักษรศาสตร์ หรือคณะอื่นที่เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอก จากมหาวิทยาลัยต่างๆ ซึ่งมารับทำเป็นงานอดิเรก และได้รับค่าจ้างเป็นรายหน้า

ผู้เรียบเรียง จะทำงานต่อจากผู้แปลโดยการนำคำแปลในแต่ละตอนมาเรียบเรียง เป็นสำนวนที่สละสลวย เป็นภาษาพูดที่เข้าใจง่ายและเหมาะกับวัยของผู้อ่าน ซึ่งทั้งนี้ต้องไม่ใช้คำหยาบ และที่สำคัญจะต้องตรงกับคำแปลเดิมและมีความต่อเนื่องกันระหว่างภาพ

เมื่อเรียบเรียงเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงนำมาจัด เกลาสำนวน ตรวจสอบคำศัพท์ต่างๆ และแก้ไขคำที่เขียนผิดอีกครั้งหนึ่ง จนแน่ใจว่าบรรยายถูกต้อง ผู้ที่ทำหน้าที่นี้ส่วนใหญ่ จึงเป็นเจ้าหน้าที่ประจำของแต่ละสำนักพิมพ์

ผู้แต่งภาพและลบภาษาญี่ปุ่น

การแต่งภาพและลบภาษาญี่ปุ่นจะต้องทำในฟิล์ม ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับฟิล์มถ่ายรูปทั่วไป แต่มีขนาดใหญ่กว่าและสามารถลบรายละเอียดต่างๆที่ไม่ต้องการออกได้ ดังนั้นเมื่อได้รับต้นฉบับมา ผู้แต่งภาพจะนำภาพในแต่ละหน้ามาถ่ายทำเป็นฟิล์ม และลบคำบรรยายที่อยู่บนแต่ละช่อง รวมทั้งเสียงเอฟเฟ็คต่างๆออกหมด หลังจากนั้นจึงตัดแต่งภาพในส่วนที่หายไป และนำคำบรรยายที่เป็นภาษาไทยมาบรรจุลงแทน

การเขียนคำบรรยายลงในแผ่นฟิล์มนี้ บางสำนักพิมพ์จะมีเจ้าหน้าที่ผู้จัดทำโดยเฉพาะ เรียกว่า ผู้บรรยาย ซึ่งจะต้องมีลายมือที่สวยงาม อ่านได้ง่าย และมีความชำนาญในการเขียนหนังสือบนแผ่นฟิล์มมาเป็นผู้เขียน

ผู้แต่งภาพและผู้บรรยาย ส่วนใหญ่จะเป็นเจ้าหน้าที่ประจำของแต่ละสำนักพิมพ์

ผู้ออกแบบและเขียนภาพปก

ภาพปกของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ประกอบด้วย

1. ภาพปกหน้า เป็นส่วนที่สำนักพิมพ์ผู้ผลิตมักจะจัดทำขึ้นเอง ทั้งนี้เพราะ การ์ตูนญี่ปุ่นในปัจจุบันส่วนใหญ่ เป็นเรื่องใหม่ที่เขียนขึ้นเพื่อจัดทำเป็นหนังสือโดยเฉพาะ ไม่ได้เป็นภาพยนตร์การ์ตูนมาก่อน ดังนั้นภาพโปรสเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องจึงมีน้อย หรือไม่มีเลย

ผู้ออกแบบและเขียนภาพปก จึงจำเป็นต้อง ออกแบบเอง ศึกษารูปแบบของตัวละครจากการ์ตูนเรื่องนั้นเป็นหลัก และใช้เหตุการณ์ที่เป็นจุดเด่นของเรื่องเป็นฉากประกอบ ซึ่งจะต้องพยายามวาดให้สวยงาม ใกล้เคียงกับเนื้อเรื่อง ให้สีสันที่สดใส ชวนมอง รวมทั้งมีความสัมพันธ์กับชื่อเรื่อง เพื่อดึงดูดใจและช่วยให้ผู้อ่านสามารถจินตนาการถึงเนื้อเรื่องได้

ผู้ออกแบบและเขียนภาพปกจึง เป็นเจ้าหน้าที่ประจำของแต่ละสำนักพิมพ์ แต่มีบางคนเป็นนิสิตนักศึกษาที่เรียนทางด้านนี้หรือศิลปินอิสระที่มารับจ้าง เขียนเป็นงานอดิเรก และรับค่าจ้างเป็นรายภาพ

2. ภาพปกหลัง ส่วนใหญ่จะเป็นภาพจากการ์ตูนญี่ปุ่นเรื่องอื่น ซึ่งมักจะนำมาจากภาพโปรสเตอร์ หรือการ์ด (postcards) ที่ผู้ผลิตจัดทำขึ้นเพื่อการโฆษณา หรือจัดจำหน่าย และสำนักพิมพ์ผู้ผลิตได้ซื้อ หรือติดต่อขอมา เพื่อจัดทำเป็นปกหลังโดยเฉพาะ โดยไม่ใช้การวาด

เมื่อการดำเนินงานทั้ง 3 ส่วนสำเร็จเรียบร้อย ผลงานทั้งหมดจะถูกนำมารวมกันในชั้นที่ 3

ชั้นที่ 3 การจัดรูปเล่ม

เป็นการจัดวางว่าหนังสือการ์ตูนเล่มใหม่ที่หาขึ้นมีส่วนประกอบอะไรบ้าง แต่ละส่วนจะวางที่ใด อะไรมาก่อนหลัง และในหน้าหนึ่งว่า

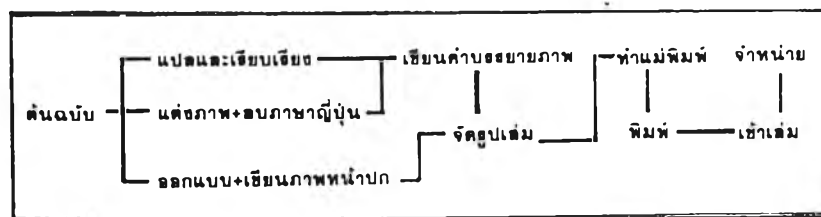
จะวางรูปแบบอย่างไร ผู้อ่านจึงจะอ่านได้ง่ายและถูกต้องตามหลักการอ่าน ตั้งแต่ปกหน้า-หน้าแรก จนถึง ปกหลัง

หลังจากจัดทำในส่วนนี้แล้ว ขั้นตอนต่อไปจะเป็นหน้าที่ของโรงพิมพ์ ซึ่งสำนักพิมพ์ผู้ผลิตหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยบางแห่งก็มีโรงพิมพ์อยู่ด้วย เช่น สำนักพิมพ์สยามสปอร์ตพริ้นติ้ง ในขณะที่บางสำนักพิมพ์อย่าง สำนักพิมพ์หมึกจีน ต้องไปจ้างโรงพิมพ์ภายนอกมาดำเนินการในขั้นที่ 4

ขั้นที่ 4 ทำแม่พิมพ์ ดำเนินการจัดพิมพ์ และ เข้าเล่ม

เมื่อผ่านขั้นตอนี้มาแล้ว หนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นที่แต่ละสำนักพิมพ์จัดทำได้ เสร็จสมบูรณ์ พร้อมจัดจำหน่าย

แผนภูมิที่ 1 สรุปขั้นตอนการจัดทำหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย

2. ด้านลิขสิทธิ์

หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นนั้น เป็นหนังสือที่ไม่มีลิขสิทธิ์ ใครจะซื้อหามาอ่าน แปล หรือจัดทำเป็นภาษาไทยก็ได้

ในเรื่องนี้ สำนักพิมพ์สยามสปอร์ตพริ้นติ้ง ได้เคยคิดจะจัดทำให้ถูก

ต้อง เกิดความยุติธรรมแก่ผู้แต่ง และป้องกันการแก่งแย่งแข่งขันกันผลิตในประเทศไทย จึงได้ติดต่อขอซื้อลิขสิทธิ์หนังสือการ์ตูนชุด โครธาเอมอน จากผู้แต่งและผู้ผลิตในประเทศไทย ญี่ปุ่น โดยทางญี่ปุ่นตกลงขายให้ในราคาหน้าละ 20,000 บาท (คิดเป็นเงินไทยในเวลานั้น) แต่มีข้อแม้ว่าสำนักพิมพ์สยามสปอร์ตพริ้นติ้งจะต้องทำมีทำสำนักพิมพ์อื่นจัดพิมพ์หนังสือการ์ตูนประเภทนี้ รวมทั้งต้องพิมพ์จำหน่ายครั้งละ 1 แสนเล่มหรือมากกว่าขึ้นไป ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่ทางสำนักพิมพ์ไม่อาจจะรับได้ แม้จะพร้อมจ่ายค่าลิขสิทธิ์ให้ตามราคาผู้แต่ง เรือกร่อง ทั้งนี้เพราะ ทางสยามสปอร์ตพริ้นติ้งมิได้มีเอกสิทธิ์ทางการพิมพ์เป็นพิเศษที่จะไปห้ามไม่ให้สำนักพิมพ์ผู้ผลิตอื่นจัดทำหรือจัดพิมพ์หนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย อีกทั้งตลาดหนังสือการ์ตูนในประเทศไทยไม่ได้กว้างพอที่จะผลิตจำหน่ายครั้งละ เป็นแสนเล่ม อย่างประเทศอื่นได้ ด้วยเหตุนี้การดำเนินการดังกล่าวจึงต้องระงับไป หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นจึงยังคงเป็นหนังสือที่ไม่มีลิขสิทธิ์อยู่จนถึงปัจจุบัน

3. การจัดทำจำหน่ายหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

การจัดจำหน่ายหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นนั้น สำนักพิมพ์ผู้ผลิตมีขั้นตอนในการดำเนินการและวิธีการจัดทำจำหน่าย ดังนี้

3.1 การกำหนดราคา

การกำหนดราคาจำหน่ายของหนังสือการ์ตูนใหม่ แต่ละเล่ม สำนักพิมพ์ผู้ผลิตต่างกำหนดขึ้นเองตามความเหมาะสม ส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงระดับราคา 10-12 หรือ 15 บาท โดยดูจากจำนวนหน้าทั้งหมดของหนังสือการ์ตูนเป็นหลัก

สำหรับสาเหตุที่หนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นมีราคาค่อนข้างแพง สำนักพิมพ์ผู้ผลิตให้เหตุผลว่า เนื่องจากการจัดทำหนังสือการ์ตูนนี้ต้องลงทุนสูง ค่าใช้จ่ายในการจัดทำมีมาก และแต่ละขั้นตอนก็มีราคาค่อนข้างสูง ตั้งแต่ค่าหนังสือการ์ตูนต้นฉบับที่ต้องซื้อมา ค่าจ้างแปลเป็นรายหน้า ค่าจ้างออกแบบและเขียนภาพปกหน้า ค่าจ้างเจ้าหน้าที่ประจำในตำแหน่งต่างๆ ค่าอุปกรณ์ ค่าจ้างจัดพิมพ์ ค่ากระดาษที่ต้องใช้ในแต่ละเล่ม ซึ่งตกประมาณเล่มละ 3 บาท เมื่อรวมแล้วค่าใช้จ่ายในการจัดทำหนังสือการ์ตูนเล่มหนึ่งจะมีต้นทุนเฉลี่ยประมาณ 6-8 บาท

เมื่อนำไปจัดจำหน่ายสำนักพิมพ์จะต้องลดราคา เป็นผลกำไรให้กับผู้รับไปจัดจำหน่าย จากราคาหน้าปกอีกประมาณ 25-40% นอกจากนั้นยังมีจำนวนที่จำหน่ายไม่หมด พวกที่ซำรุคเสียหายจนขายไม่ได้ และ เรื่องที่ผลิออกมาแล้วจำหน่ายได้น้อยอีกด้วย ดังนั้นราคาของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น จึง เป็นราคาที่เหมาะสม

3.2 การกำหนดเวลาในการวางจำหน่าย

การกำหนดเวลาในการออกจำหน่ายหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นขึ้นอยู่กับความพร้อมในการจัดทำของแต่ละสำนักพิมพ์ และประเภทของหนังสือที่จัดทำ แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. สำนักพิมพ์ที่จัดทำหนังสือการ์ตูนประเภท รายสัปดาห์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหนังสือการ์ตูนสำหรับวัยรุ่นชาย เช่น สำนักพิมพ์วิบูลย์กิจ และหมึกเงิน มีกำหนดการออกจำหน่ายหนังสือเป็นรายสัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้งในวันจันทร์และวันพฤหัสบดีหรือวันศุกร์ โดยระบุรายชื่อของหนังสือการ์ตูนรายสัปดาห์ที่ออกจำหน่ายในแต่ละวันไว้อย่างแน่นอน อย่างน้อย 1-2 เล่ม ผนวกกับหนังสือประเภทอื่นๆ เนื้อเรื่องต่างๆ ครอบคลุมทุกรูปแบบ ซึ่งอาจจะ เป็นหนังสือการ์ตูนประเภทรายเดือน การ์ตูนชุด ทั้งประเภทเรื่องสั้น เรื่องยาว และ หนังสือการ์ตูนประเภทเล่มเดี่ยวจบผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันอีกครั้งละ 3-5 เล่ม

2. สำนักพิมพ์ที่ออกจำหน่ายหนังสือเป็นรายบักษ์ (ประมาณ 15 วันต่อครั้ง) อาทิ สำนักพิมพ์สยามสปอร์ตพริ้นติ้ง ซึ่งไม่ได้กำหนดวันที่ออกจำหน่ายไว้แน่นอน ถือเอาตามรายสะดวก โดยทั่วไปจะมีหนังสือการ์ตูนออกจำหน่ายครั้งละประมาณ 3-4 เล่ม

3.3 วิธีการจัดจำหน่าย

วิธีการจัดจำหน่ายหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ในประเทศไทยมีดังนี้

1. ระบบผ่านคนกลางรับไปจัดจำหน่าย

การจัดจำหน่ายหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

โดยมีบริษัทรับจัดจำหน่ายเป็นตัวกลางในการดำเนินการทั้งหมดนี้ เป็นวิธีที่สำนักพิมพ์ส่วนใหญ่นิยมใช้กันอยู่มากที่สุด เพราะ สะดวกต่อการดำเนินงานของสำนักพิมพ์ เป็นการตัดภาระที่ยุ่งยากและไม่สัมพันธ์ในด้านการตลาด อาทิ วิธีการวางจำหน่าย การหาทำเลที่เหมาะสมในการจัดจำหน่าย การติดต่อกับร้านค้ารายย่อย ออกไปทั้งหมด

แต่วิธีนี้มีข้อเสีย กล่าวคือ ถ้าบริษัทผู้จัดจำหน่ายนั้นไร้ความสามารถในด้านการตลาด เช่น ทำเลที่วางจำหน่ายนั้นไม่เหมาะสม หนังสือการ์ตูนสำหรับวัยรุ่นหญิง แต่วางจำหน่ายเป็นจำนวนมากหน้าโรงเรียนชาย หรือวางขายในเขตที่ครอบครัวส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมยากจน แต่ในแหล่งที่ครอบครัวส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี กลับหาซื้อได้ยาก ฯลฯ จะทำให้สำนักพิมพ์เสียโอกาสการจำหน่าย และ เสียลูกค้าไปเป็นจำนวนมาก

นอกจากนี้ยังทำให้สำนักพิมพ์ต้องสูญเสียผลกำไรที่ควรจะได้รับไปส่วนหนึ่ง เนื่องจากต้องลดราคาให้กับบริษัทผู้รับไปจัดจำหน่ายจากราคาหน้าปกถึงเล่มละ 25-40%

ดังนั้นในปัจจุบัน สำนักพิมพ์ผู้ผลิตหลายแห่งจึงมีนโยบายที่จะจัดตั้งบริษัทประเภทนี้ขึ้นมา เป็นบริษัทในเครือกันมากขึ้น โดยมีส่วนงานและผู้บริหาร แยกออกไปต่างหาก อาทิ สยามทูนส์ บริษัทในเครือของสยามสปอร์ตฯ

2. ระบบการจัดจำหน่ายโดยตรง

การจัดจำหน่ายหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น โดยสำนักพิมพ์ผู้ผลิตโดยตรงนั้น ปัจจุบันมี 2 รูปแบบ คือ

2.1 วิธีบอกรับเป็นสมาชิก และส่งชื่อทางไปรษณีย์
ซึ่งวิธีนี้สำหรับวัยรุ่นแล้วค่อนข้างจะมีข้อเสียอยู่มาก กล่าวคือ

ประการแรก เป็นวิธีการที่ยุ่งยาก เพราะการสั่งซื้อด้วยวิธีนี้ วัยรุ่นจะต้องซื้อธนาคัตหรือตัวแลกเงิน ณ. ที่ทำการไปรษณีย์ ซึ่งวัยรุ่นส่วนใหญ่น่าจะไม่รู้วิธีปฏิบัติ

ประการที่สอง วัยรุ่นมักจะได้รับหนังสือการ์ตูนช้ามาก

นอกจากนั้นยังต้องเสี่ยงกับการสูญหายหรือชำรุด เนื่องจาก การขนส่งทางไปรษณีย์

ดังนั้นการสั่งซื้อโดยตรงกับทางสำนักพิมพ์ผู้ผลิตด้วยวิธีนี้ จึงไม่เป็นที่ยอมรับ แต่ยังคงมีใช้อยู่ในบางสำนักพิมพ์

2.2 การจัดตั้งร้านของสำนักพิมพ์เองตามศูนย์การค้าใหญ่ๆ ใกล้กับโรงเรียน หรือ ในแหล่งที่วัยรุ่นส่วนใหญ่ชอบไป อาทิ ร้านหมึกจีน ที่สยามสแควร์, ร้านวิบูลย์กิจ ที่ศูนย์การค้ามาบุญครอง เช่นทรลพลาซ่า ซึ่งผู้อ่านจะสามารถเลือกซื้อหนังสือการ์ตูนที่ต้องการได้ครบ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือการ์ตูนใหม่หรือหนังสือเก่า อีกทั้งราคาถูกกว่าที่ซื้อจากร้านค้าทั่วไป หรือได้รับของแถมของแถม แต่วิธีนี้มีเฉพาะในเขต กทม. เท่านั้น

3. ระบบตัวแทนโดยตรง

การจัดจำหน่ายหนังสือการ์ตูนด้วยวิธีนี้ คล้ายกับการจัดจำหน่ายโดยตรงของสำนักพิมพ์ (ในข้อ 2.2) กล่าวคือ ผู้อ่านเลือกหาหนังสือการ์ตูนที่ชอบ ไม่ว่าจะเป็นเนื้อเรื่องประเภทใด หนังสือใหม่หรือการ์ตูนเก่า ได้ครบถ้วนตามต้องการ อีกทั้งยังมีราคาถูกได้รับการลดเปอร์เซ็นต์จากราคาหน้าปก (ประมาณ 10-20%) และได้รับของแถมของแถมอยู่เสมอ

แต่มีข้อดีที่ว่า ทั้งในส่วนของผู้อ่านและผู้ผลิต กล่าวคือ

1. ถ้าร้านนี้เป็นตัวแทนจำหน่ายหนังสือนี้มากกว่า 1 สำนักพิมพ์ วัยรุ่นผู้อ่านจะสามารถเลือกหนังสือการ์ตูนได้มากขึ้นโดยไม่ซ้ำซากจำเจอยู่กับผลงานของสำนักพิมพ์ใดสำนักพิมพ์หนึ่งโดยเฉพาะ

2. ร้านค้าเหล่านี้จะอยู่กระจ่ายกันออกไปในเขตต่างๆ อาทิ ตามหน้าโรงเรียนเอกชนที่นักเรียนมาจากครอบครัวที่มีฐานะดี ในเขตหมู่บ้าน เขตชานเมือง ซึ่งทำให้หนังสือการ์ตูนของสำนักพิมพ์นั้นสามารถจัดจำหน่ายได้ทั่วถึง

3. วัยรุ่นผู้อ่านได้รับสิทธิพิเศษมากขึ้น เพราะร้านค้าเหล่านี้จำเป็นต้องดึงดูดลูกค้าให้มากที่สุด ผู้อ่านอาจได้รับของแถมนอกเหนือจากที่สำนักพิมพ์เป็นผู้จัดหา อาทิเช่น ซีดีครบ 10 เล่ม แคมพรี 1 เล่ม เป็นต้น

การจัดจำหน่ายหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ด้วยระบบตัวแทนโดยตรงนี้ ปัจจุบันเป็นวิธีที่สำนักพิมพ์ใช้ควบคู่ไปกับการจัดจำหน่ายด้วยวิธีการอื่น

4. ปัญหาในด้านการผลิตและการจัดจำหน่าย

4.1 ปัญหาในด้านการผลิตหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

1. เนื่องจากหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น เป็นหนังสือที่ไม่มีลิขสิทธิ์ กอปรกับเป็นหนังสือการ์ตูนที่ได้รับความนิยมสูงสุด เป็นที่ต้องการของวัยรุ่นไทยมากที่สุดคนปัจจุบัน ดังนั้นสำนักพิมพ์ต่างๆ คณะผู้จัดทำที่มีความสามารถ จึงเบียดเบียนความสนใจและหันมาร่วมมือกันจัดทำหนังสือการ์ตูนนี้กันมากขึ้น ปัญหาการแข่งขัน แบ่งแย่งส่วนแบ่งตลาดจึงสูงขึ้นเรื่อยๆ

เมื่อมีการแข่งขัน ปัญหาที่ติดคามมา คือ

1.1 การซ้ำซ้อน ซึ่งเกิดขึ้นเพราะ สำนักพิมพ์แต่ละแห่งต่างมุ่งผลิต ครอบงำวัตถุประสงค์อยู่เพียงกลุ่มเดียว โอกาสที่จะเกิดการซ้ำซ้อน จึงมีเปอร์เซ็นต์สูง เมื่อเกิดขึ้นหนังสือการ์ตูนส่วนใหญ่ที่แต่ละสำนักพิมพ์ผลิตออกมา ย่อมกลายเป็นการลงทุนที่สูญเปล่า ทั้งในด้านทรัพยากร กำลังแรงงาน และเงินทุน

1.2 คุณภาพไม่ดี เพราะ การจัดทำอย่างรีบเร่ง แย่งกันซื้อต้นฉบับเอามาแปล รีบจัดทำ จัดพิมพ์ และจัดจำหน่ายให้เร็วที่สุดนั้น ย่อมมีข้อผิดพลาดต่างๆ เกิดขึ้นได้มาก ไม่ว่าจะเป็นการให้คำบรรยายผิดพลาด เขียนผิดพลาดโดยไม่ได้ตรวจสอบ ในเรื่องการจัดพิมพ์ เช่น การเรียงพิมพ์สลับหน้ากัน หรือสีหมึกที่คำมืดหรือจางจนมองไม่เห็น เป็นต้น ส่งผลให้คุณภาพของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นบางด้านอยู่ในระดับต่ำ

2. ด้านคณะผู้จัดทำ ที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ผู้แปล ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นนิสิตนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่มารับเอาไปแปลเป็นงานอดิเรกทางานล่าช้า ไม่มีความรับผิดชอบ อีกทั้งสำนวนที่แปลไม่ถูกต้อง หรือเข้าใจได้ยาก ทำให้ผู้เรียบเรียงต้องทำงานหนัก และสำนักพิมพ์ก็ผลิตผลงานออกได้ช้ากว่าผู้ผลิตอื่นๆ ทำให้เสียส่วนแบ่งตลาดที่ควรจะได้ไปโดยเปล่าประโยชน์

4.2 ปัญหาในด้านการจัดจำหน่าย

1. ราคาของหนังสือการ์ตูนส่วนใหญ่ ที่จำหน่ายกันอยู่ในปัจจุบัน เมื่อหักค่าใช้จ่ายทุกอย่างแล้วทำให้สำนักพิมพ์แต่ละแห่งมีผลกำไรสุทธิน้อยมาก ทั้งนี้เพราะ ราคากระดาษที่ใช้ในการจัดพิมพ์มีราคาปรับตัวสูงขึ้นกว่าเดิมมาก ค่าอุปกรณ์ต่างๆ ที่มาใช้ และค่าแรงงานก็มีราคาแพงขึ้น แต่ถ้าขึ้นราคา ปริมาณของผู้อ่านย่อมลดลง เนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวชาวไทยในปัจจุบันไม่เอื้ออำนวย การจัดทำหนังสือการ์ตูนนี้จึงเป็นการทำงานเพื่อให้มีงานทำ เครื่องพิมพ์ได้ทำงาน ไม่เสียเปล่า มากกว่าการจัดทำโดยมุ่งหวังผลกำไรตอบแทน

2. การจัดจำหน่ายด้วยระบบคนกลางรับไปจัดจำหน่าย ส่วนใหญ่บริษัทประเภทนี้มักจะรับเป็นคนกลางจัดจำหน่ายหนังสือหลายประเภทพร้อมกัน ทั้งหนังสือพิมพ์ นิตยสารและวารสารต่างๆ ประเภทรายสัปดาห์ และรายเดือน ดังนั้นจึงไม่มีเวลาพอที่จะให้ความสนใจ คำนึงถึงความเหมาะสมในการจัดจำหน่าย วิธีการ หรือสถานที่ที่ควรจะไปจำหน่ายหนังสือประเภทหนึ่งประเภทใดโดยเฉพาะได้ ทำให้หนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นที่จัดจำหน่ายด้วยระบบนี้ จำหน่ายได้น้อย

5. แนวโน้มของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

แนวโน้มของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย มีรายละเอียดดังนี้

5.1 ด้านการผลิต

5.1.1 ผู้ผลิต

เนื่องจาก ในปัจจุบันหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นเป็นที่ต้องการของผู้อ่านเป็นจำนวนมาก ไม่เฉพาะแต่กลุ่มวัยรุ่นเท่านั้นหากรวมไปถึง เด็กๆและผู้ใหญ่อีกด้วย ดังนั้นจึงมีสำนักพิมพ์ผู้ผลิตที่เล็งเห็นถึงช่องว่างของความต้องการดังกล่าว และสนใจที่จะหันมาจัดทำหนังสือการ์ตูนประเภทนี้อยู่เสมอ แต่หนังสือที่ผลิตจะได้รับความนิยมจากผู้อ่านเทียบเท่าหรือดีกว่าในปัจจุบันหรือไม่ เป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณาในรายละเอียดกันต่อไป

5.1.2 ประเภทของหนังสือการ์ตูนที่ผลิต

จะเริ่มมีหนังสือการ์ตูนเรื่องเก่าที่เคยพิมพ์จำหน่ายมาแล้ว หรือเป็นเรื่องที่เคยลงพิมพ์ในหนังสือการ์ตูนประเภทรายสัปดาห์นำมาพิมพ์รวมเล่มจำหน่ายอีกครั้งมากขึ้น อาทิ เรื่องยอดมนุษย์อุลตร้า, City hunter, คอปร้า ฯลฯ เพราะเรื่องเหล่านี้สำหรับวัยรุ่นผู้อ่านรุ่นใหม่แล้ว นับว่าเป็นเรื่องใหม่พอๆกับเรื่องที่ยังไม่เคยพิมพ์มาก่อนเรื่องหนึ่ง ซึ่งในปัจจุบันปรากฏว่าหนังสือการ์ตูนนี้ได้รับความสนใจจากผู้อ่านรุ่นใหม่ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเรื่องอื่นอีกทั้งการจัดทำหนังสือการ์ตูนนี้ก็สะดวก สำนักพิมพ์ไม่ต้องลงทุนจัดทำอีกเลย ดังนั้น จึงคาดว่าสำนักพิมพ์หลายๆแห่งจะหันมาจัดทำหนังสือการ์ตูนประเภทนี้กันมากขึ้น

5.2 การจัดจำหน่าย

สำนักพิมพ์ส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะดำเนินการจำหน่ายโดยตรงมากขึ้น อาจจะมีอยู่ในรูปของการจัดตั้งบริษัทผู้รับไปจัดจำหน่ายขึ้นมาเป็นบริษัทในเครือของสำนักพิมพ์ หรือจัดเพิ่มสาขาร้านค้าของสำนักพิมพ์ตามศูนย์การค้าต่างๆให้มากขึ้น

5.3 ผู้อ่าน

ปริมาณของผู้ที่สนใจอ่านหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นในปัจจุบันนั้น แม้ว่าจะมีวัยรุ่นบางกลุ่มที่โตขึ้นมาและเลิกอ่าน แต่เด็กรุ่นใหม่ที่เกิดขึ้นมาก็ได้ให้ความสนใจในปริมาณที่ไม่ลดหย่อนไปกว่ากันเลย เมื่อรวมกับปริมาณวัยรุ่นอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งยังคงอ่านหนังสือการ์ตูนประเภทนี้อยู่จนถึงปัจจุบันแล้ว ปริมาณของผู้อ่าน เฉพาะวัยรุ่น จึงไม่ได้ลดลงเลย ค่อนข้างเพิ่มขึ้นด้วย

ตอนที่ 2 รายละเอียดของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ซึ่งพิมพ์จำหน่ายในช่วงปี พ.ศ. 2530-2531

จากการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นด้วยตนเอง ผู้วิจัยพบว่า สำนักพิมพ์ผู้ผลิต เป็นกลไกที่มีความสำคัญต่อหนังสือการ์ตูนมาก เพราะไม่ว่าจะเป็นหนังสือประเภทไหน เรื่องใด เนื้อหาสาระในเล่มเป็นอย่างไร เป็นของผู้แต่งและผู้วาดภาพประกอบคนใด รูปเล่มของหนังสือจะมีขนาดเท่าไร ฯลฯ ล้วนถูกกำหนดขึ้นโดยสำนักพิมพ์ผู้ผลิตทั้งสิ้น

ในปัจจุบัน เนื่องจากหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นเป็นหนังสือที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านส่วนใหญ่ ทั้งเด็ก วัยรุ่น และผู้ใหญ่ เป็นจำนวนมาก และมีแนวโน้มในด้านการตลาดที่จะยังคงเป็นไปด้วยดี ดังนั้นจึงมีสำนักพิมพ์ผู้ผลิตทั้งที่จัดทำมาเป็นเวลานานแล้ว และเกิดขึ้นใหม่อยู่หลายแห่ง อาทิ สำนักพิมพ์มิตรไมตรี สำนักพิมพ์ดาวพระศุกร์ เป็นต้น แต่ในช่วงที่ทำการวิจัยนั้น สำนักพิมพ์ผู้ผลิตใหญ่ ที่ผลิตผลงานบ๊องออกสู่ตลาดมากที่สุด และได้รับความนิยมจากผู้อ่านสูงที่สุดต่อเนื่องกันมานานนับสิบปี ได้แก่ สำนักพิมพ์วิบูลย์กิจ สำนักพิมพ์ซุณหสาสน์ สำนักพิมพ์สยามสปอร์ตพริ้นติ้ง และ สำนักพิมพ์หมึกจีน

สำนักพิมพ์ทั้ง 4 แห่งนี้ในแต่ละสัปดาห์ หรือทุก 15 วัน ทยอยประมาณต่างมีผลงานใหม่ออกมาจำหน่ายสำนักพิมพ์ละไม่ต่ำกว่า 5 เรื่อง ดังนั้นในปีหนึ่งสังคมไทยจึงมีหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก

2.1 จำนวนและรายชื่อของหนังสือการ์ตูน ที่พิมพ์จำหน่ายในช่วงปี พ.ศ. 2530-2531

ในรอบ 1 ปีที่ทำการวิจัย ผู้วิจัยพบว่า หนังสือการ์ตูนที่ผลิตขึ้นโดยสำนักพิมพ์ทั้ง 4 แห่ง มีจำนวน 610 รายชื่อ หรือประมาณ 1,151 เล่ม ทยอยเป็นผลงานของสำนักพิมพ์ซุณหสาสน์มากที่สุดถึง 235 รายชื่อ (38.52%) รองลงมา ได้แก่ สำนักพิมพ์วิบูลย์กิจ 177 รายชื่อ (29.02%) สยามสปอร์ตพริ้นติ้ง

140 รายชื่อ (22.95%) และสำนักพิมพ์หมึกเงิน 58 รายชื่อ (9.51%)

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 234 รายชื่อ (รายชื่อในภาคผนวก)
ผู้วิจัยมีข้อค้นพบที่เกี่ยวกับหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ดังนี้

2.2 ลักษณะของส่วนประกอบโดยทั่วไปของหนังสือการ์ตูน

ส่วนประกอบภายนอกโดยทั่วไป ของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ซึ่งได้แก่ ประเภทของหนังสือที่ผลิต ผู้แต่งและผู้วาดภาพประกอบ ราคาที่จัดจำหน่ายและจำนวนหน้าของหนังสือ ขนาดรูปเล่ม ขนาดของตัวอักษรที่ใช้ และส่วนประกอบของหนังสือ แต่ละด้านมีรายละเอียดและลักษณะที่สำคัญ กล่าวคือ

2.2.1 ประเภทของหนังสือที่ผลิต

ตารางที่ 6 ประเภทและปริมาณของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

ประเภทหนังสือ สำนักพิมพ์	รายสัปดาห์	การ์ตูนชุด		เล่มเดี่ยวจบ	รวม
		เรื่องสั้น	เรื่องยาว		
1. วิบูลย์กิจ	4	20	12	32	68
	1.71	8.55	5.13	13.68	29.06
2. ชูเหตาสาน์	1	11	2	13	90
	.43	4.70	.85	5.56	32.48
3. สยามสปอร์ต	-	8	1	9	54
		3.42	.43	3.85	19.23
4. หมึกเงิน	3	13	-	13	22
	1.28	5.56		5.56	2.56
รวม	8	52	15	67	159
	3.42	22.22	6.41	28.63	67.95

จากรายละเอียดในตารางข้างต้นสรุปได้ว่า หนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นนั้น แบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ กล่าวคือ หนังสือการ์ตูนประเภทรายสัปดาห์ รายบัณฑิต หรือรายเดือน ซึ่งมีกำหนดเวลาในการออกจำหน่ายที่แน่นอน หนังสือการ์ตูนชุด และหนังสือการ์ตูนเล่มเดี่ยวจบ ซึ่งหนังสือการ์ตูนทั้ง 2 ประเภทหลังนี้มีกำหนดเวลาในการออกจำหน่ายที่ไม่แน่นอน ถือเอาตามรายละเอียด

เมื่อพิจารณาในแง่ของปริมาณ หนังสือการ์ตูนที่ผลิตออกจำหน่ายมากที่สุดก็คือ หนังสือการ์ตูนประเภทเล่มเดี่ยวจบ (67.95%) รองลงมา คือ การ์ตูนชุด (28.63%) ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นชุดเรื่องสั้น (22.22%) และหนังสือการ์ตูนประเภทรายสัปดาห์ รายบัณฑิต และรายเดือน (3.42%) ตามลำดับ

ด้านลักษณะของหนังสือแต่ละประเภท ผู้วิจัยพบว่า หนังสือการ์ตูนประเภทเล่มเดี่ยวจบนั้น สำนักพิมพ์ 3 ใน 4 แห่ง จัดทำโดยนำเรื่องสั้นๆ ตั้งแต่ 2-6 เรื่องรวมพิมพ์ไว้ในเล่มเดียวกัน (38.89%) มากกว่าจะมีเพียงเรื่องเดียว เนื้อเรื่องที่นำเสนอ เป็นเรื่องประเภทเดียวกัน ผลงานของผู้แต่งและผู้วาดภาพประกอบคนเดียวกัน

สำหรับหนังสือการ์ตูนที่ภายในเล่มมีเพียงเรื่องเดียว ส่วนใหญ่มักจะเสนอเรื่องเป็นตอนๆ ทยอยเนื้อเรื่องในแต่ละตอนเหล่านั้นแยกออกจากกันเป็นเหตุการณ์ตอนใหม่ แต่ประเภทเนื้อเรื่อง ตลอดจนแก่นของเรื่องยังคงเดิม มากกว่าจะเป็นเรื่องที่ดำเนินไปรวดเดียวจนจบเรื่อง เช่น เรื่องจอมโจรสลัดเบอร์ ของสำนักพิมพ์สยามสปอร์ต

ในด้านหนังสือการ์ตูนชุด ซึ่งเป็นเรื่องขนาดยาวเกินกว่าจะจบลงได้ใน 1 เล่ม ผู้วิจัยพบว่า หังการ์ตูนชุดเรื่องสั้นและเรื่องยาวมักจะแบ่งออกเป็นตอนๆ ทยอยเนื้อหาสาระในแต่ละตอนเหล่านั้นเป็นเหตุการณ์ในตอนที่ใหม่ แต่ประเภทของเนื้อเรื่อง ตลอดจนแก่นของเรื่องยังคงเดิม เช่นเดียวกับที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูนเล่มเดี่ยวจบ เช่น เรื่องทายาทมังกร ของสำนักพิมพ์วิบูลย์กิจ

ความแตกต่างระหว่างหนังสือชุดและหนังสือเล่มเดี่ยวจบ คือ การ์ตูนชุด จะมีอันดับที่ของหนังสือ แสดงไว้เสมอ

ส่วนหนังสือการ์ตูนประเภทรายสัปดาห์ รายบักษ์ หรือรายเดือน เนื่องจากสำนักพิมพ์ผู้ผลิตแต่ละแห่ง ต่างมีความพร้อมในการผลิตและความสนใจของทีมงานที่แตกต่างกัน ดังนั้นสำนักพิมพ์ผู้ผลิตแต่ละแห่งจึงเลือกจัดทำหนังสือการ์ตูนนี้ ห้างในค่านประเภท และปริมาณที่แตกต่างกัน กล่าวคือ สำนักพิมพ์วิบูลย์กิจ เป็นสำนักพิมพ์ที่สนใจจัดทำหนังสือการ์ตูนประเภทนี้มากที่สุด โดยจัดทำทั้งในประเภทรายสัปดาห์และรายเดือน รองลงมาคือ สำนักพิมพ์หมึกจีน ซึ่งจะจัดทำเฉพาะประเภทรายบักษ์ และสำนักพิมพ์ชุดหสาสน์ ในประเภทรายสัปดาห์

ค่านจำนวนเรื่องและลักษณะของเนื้อเรื่อง ผู้วิจัยพบว่า หนังสือเล่มหนึ่งมีอยู่ตั้งแต่ 4-7 เรื่อง โดยส่วนใหญ่จะมีอยู่ประมาณ 6 เรื่อง ซึ่งมักจะเป็นเรื่องประเภทเดียวกัน แต่เป็นผลงานของผู้แต่งและผู้วาดภาพประกอบคนละคนกัน

ดังรายละเอียดตามตารางที่ 1-7 ในภาคผนวก

จากลักษณะของหนังสือการ์ตูนประเภทรายสัปดาห์ รายบักษ์หรือรายเดือน และหนังสือการ์ตูนประเภทเล่มเดี่ยวจบที่ได้นำมาข้างต้น ทำให้หนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น มีจำนวนเรื่องอยู่มากกว่ารายชื่อที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นจำนวนมาก ซึ่งเมื่อนำมาจำแนกตามประเภทของหนังสือและจำนวนรายชื่อ สรุปผลได้ดังตาราง

ตารางที่ 7 จำนวนเรื่องของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

	ประเภทหนังสือ		การ์ตูนชุด	เล่มเดี่ยวจบ		รวม	
	สำนักพิมพ์ผู้ผลิต	รายชื่อ เรื่อง		รายชื่อ เรื่อง	รายชื่อ เรื่อง	รายชื่อ เรื่อง	
1. วิบูลย์กิจ	4	24	32	32	60	68	116
2. ชูณหสาสน์	1	4	13	76	156	90	170
3. สยามสปอร์ต	-	-	9	45	128	54	133
4. หมึกจีน	3	17	13	6	11	22	40
รวม	8	45	67	159	347	234	459

จำนวนหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น 234 รายชื่อ ผู้วิจัยพบว่า มีเนื้อเรื่องอยู่ถึง 459 เรื่อง แบ่งออกเป็นเนื้อเรื่องในหนังสือการ์ตูนประเภท รายสัปดาห์ รายบัณฑิต หรือรายเดือน 45 เรื่อง จาก 8 รายชื่อ หนังสือการ์ตูน ชุด 67 เรื่อง และหนังสือการ์ตูนประเภทเล่มเดี่ยวจบ 347 เรื่อง จาก 159 รายชื่อ ตามลำดับ

ในจำนวนนี้ผู้วิจัยได้พบว่า มีจำนวนเรื่องที่จัดพิมพ์ซ้ำกัน อยู่ 22 เรื่อง (4.79%) ภัยเป็นการซ้ำกันด้วยเรื่องและตอนเดียวกันมากที่สุด (1.74%) รองลงมาคือ เป็นเรื่องที่เคยพิมพ์มาแล้วในหนังสือการ์ตูนประเภทรายสัปดาห์ รายบัณฑิต หรือรายเดือน นามารวมเล่ม (1.31%) เป็นเรื่องเดียวกัน ภัยเป็นตอนที่ต่อ

แผนภาพที่ 1 ลักษณะของภาพประกอบในหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ซึ่ง
เป็นผลงานของผู้แต่งและผู้วาดภาพประกอบคนเดียวกัน

ลักษณะของภาพข้างต้นยืนยันได้ว่า ลักษณะของเรื่อง ความสนุกตื่นเต้น
ความประณีต สวยงามของภาพ ฉาก ฯลฯ ล้วนเป็นเอกลักษณ์ประจำตัวของผู้แต่ง
และผู้วาดภาพประกอบแต่ละคน

ด้านปริมาณ ผู้แต่งและผู้วาดภาพประกอบการ์ตูนญี่ปุ่นมีอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งที่ เป็นผู้แต่งและผู้วาดภาพประกอบในระดับอาชีพ และกลุ่มสมัครเล่น ที่เพิ่งจะเริ่ม หัดเขียนการ์ตูนหรือมีผลงานเป็นงานอดิเรก วิทยาคิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ย 1 คน ต่อผล งานประมาณ 2 เรื่อง

ผลงานของผู้แต่งและผู้วาดภาพประกอบ ที่มักจะถูกคัดสรรนำมาจัดทำเป็น หนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นมากที่สุด ได้แก่ ผลงานของทากาชิโนะ เรียวโรกะ อาซากิริ ฮู ไรซตะ ฮูมิเอะ ฮายาคาวา ฮูมิโรกะ ฮายาซากะ อามิ ฯลฯ (คัง รายนามในภาคผนวก)

2.2.3 ราคาจำหน่ายและจำนวนหน้าของหนังสือ

ราคาจำหน่ายและจำนวนหน้าของหนังสือการ์ตูนแต่ละ เล่มนั้น ผู้วิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ จำนวนหน้าของหนังสือเป็นส่วน ประกอบสำคัญที่ทางสำนักพิมพ์มักจะใช้เป็นมาตรฐาน ในการกำหนดราคาจัดจำหน่าย เนื่องจาก เป็นหลักฐานที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงมูลค่าการลงทุนของหนังสือการ์ตูน แต่ละเล่มได้ดีที่สุด

แต่การจะบ่งบอกให้แน่ชัดว่า หนังสือการ์ตูนที่มีจำนวน หน้าระดับหนึ่ง จะมีราคาจำหน่ายเป็นเท่าใดนั้น ผู้วิจัยพบว่าไม่สามารถทำได้ ทั้ง นี้เพราะ สำนักพิมพ์ผู้ผลิตแต่ละแห่งต่างมีความพร้อมและความสนใจไม่เหมือนกัน มี มูลค่าในการลงทุนสำหรับหนังสือแต่ละเล่มที่ไม่เท่ากัน ตลอดจนมีนโยบายในการจัด จำหน่ายที่แตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ราคาและจำนวนหน้าของหนังสือที่แต่ละ สำนักพิมพ์ผลิตขึ้นแตกต่างกัน ซึ่งพอจะสรุปในภาพรวมได้ดังนี้

ตารางที่ 8 ราคาที่จัดจำหน่ายและจำนวนหน้าของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

ราคาหนังสือ	10 บาท		12 บาท		15 บาท		17-18 บาท		20 บาท		25 บาท	
	จำนวนเล่ม	จำนวนหน้า	จำนวนเล่ม	จำนวนหน้า	จำนวนเล่ม	จำนวนหน้า	จำนวนเล่ม	จำนวนหน้า	จำนวนเล่ม	จำนวนหน้า	จำนวนเล่ม	จำนวนหน้า
สำนักพิมพ์												
1. วิบูลย์กิจ	21	100-160	3	161-200	35	181-240	3	201-260	3	281-340	3	381-400
	8.97		1.28		14.96		1.28		1.28		1.28	
2. ชูณหสาศน์	36	100-160			54	161-220						
	15.38				23.08							
3. สยามสปอร์ต	1	128	29	141-180	24	181-220						
	.43		12.39		10.26							
4. หมึกจีน			9	161-200	7	201-240	1	220	4	281-360	1	384
			3.85		2.99		.45		1.71		.45	
รวม	58	100-160	41	141-200	120	161-240	4	201-260	7	281-360	4	381-400
	24.79		17.52		51.28		1.71		2.99		1.71	

จากตารางจะเห็นว่า หนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นส่วนใหญ่ จัดจำหน่ายกันในราคา 15 บาท 10 บาท และ 12 บาท โดยมีจำนวนหน้า ประมาณ 161-240 หน้า 100-160 หน้า และ 141-200 หน้า ตามลำดับ ส่วนหนังสือระดับราคาตั้งแต่ 17-18 บาท 20 บาท และ 25 บาท มีการจัดทำเฉพาะสำนักพิมพ์วิบูลย์กิจ และสำนักพิมพ์หมึกจีน เท่านั้น

2.2.4 ขนาดรูปเล่มของหนังสือ

รูปเล่มของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น มีลักษณะเป็นหนังสือฉบับกระเป๋า (Pocket Book) แนวตั้ง ขนาด 16 หน้ายก ซึ่งมีขนาดความกว้างยาวประมาณ $4 \frac{5}{8}$ - 5" x $7 \frac{1}{8}$ - $7 \frac{3}{8}$ " เป็นส่วนใหญ่ (96.15%)

ส่วนหนังสือที่มีขนาดใหญ่เกินปกติ (5" ขึ้นไป x 8") หรือเล็กกว่ามาตรฐาน (เล็กกว่า $4 \frac{1}{2}$ " x 7") มีอยู่เป็นส่วนน้อย (3.85%) เฉพาะในบางสำนักพิมพ์เท่านั้น

2.2.5 ขนาดของตัวอักษรที่ใช้

ตัวอักษรที่ใช้ในคำบรรยายประกอบภาพของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นส่วนใหญ่ เป็นตัวเขียน ขนาดเท่ากับตัวพิมพ์ธรรมดา 14-16 พอยท์ ซึ่งวัดได้เท่ากับ 2 ม.ม. หรือใหญ่กว่าเล็กน้อย (84.19%)

ส่วน 15.81% ที่เหลือ มีขนาดของตัวอักษร ซึ่งเล็กมาก (1 ม.ม.) จนอ่านได้ยาก

2.2.6 ส่วนประกอบของหนังสือ

หนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นส่วนใหญ่ มีส่วนประกอบที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 9 ส่วนประกอบของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

สำนักพิมพ์	ส่วนประกอบ										หลัง	
	ใบหุ้มปก	ปกหน้า	ปกหน้า	ปกใน	เริ่มเรื่อง	ภาพ	ขึ้นว	คาน่า	สารบาญ	กิจกรรม	ปกหลัง	ปกหลัง
1. วิบูลย์กิจ	-	68	15	62	52	6	4	5	2	2	16	68
		29.06	6.41	26.50	22.22	2.56	1.71	2.14	.85	.85	6.84	29.06
2. ชูผลสาสน์	-	90	48	87	47	12	28	1	28	1	48	90
		38.46	20.51	37.18	20.09	5.12	11.97	.43	11.97	.43	20.51	38.46
3. สยามสปอร์ต	-	54	-	4	3	-	1	51	15	2	-	54
		23.08		1.71	1.28		.43	21.79	6.41	.85		23.08
4. หมึกจีน	6	22	-	15	8	3	4	5	-	3	-	22
	2.56	9.40		6.41	3.42	1.28	1.71	2.14		1.28		9.40
รวม	6	234	63	168	110	21	37	62	45	8	64	234
	2.56	100.0	26.92	71.79	65.48	12.5	22.02	26.50	19.23	3.42	27.35	100.0

จากรายละเอียดในตารางข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ส่วนประกอบของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นส่วนใหญ่ นอกจาก ปกหน้า ส่วนของเนื้อเรื่อง และปกหลัง ซึ่งหนังสือทุกวประเภทต้องมีแล้ว หนังสือการ์ตูนนี้ยังประกอบด้วยปกใน และรายละเอียดด้านหลังของปกใน (71.79%) อีกด้วย

ส่วนประกอบอื่นๆ ซึ่งได้แก่ หลังปกด้านหน้าและหลัง คำนวณ สารบัญ สารคดีหรือกิจกรรมต่างๆที่ให้ร่วมสนุก และใบหุ้มปก เป็นส่วนประกอบที่มีเฉพาะในหนังสือการ์ตูนบางเล่ม บางประเภท หรือของบางสำนักพิมพ์เท่านั้น

ลักษณะของส่วนประกอบต่างๆเหล่านี้ แต่ละค่านมีรายละเอียดและคุณลักษณะเฉพาะ สรุปเรียงตามลำดับความสำคัญได้ดังนี้

1. ปกหน้า

ปกหน้าของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น มีส่วนประกอบที่สำคัญ 2 ส่วน กล่าวคือ

ส่วนที่ 1 เป็นรายละเอียดที่แสดงเป็นตัวหนังสือ เกี่ยวกับ ชื่อเรื่อง ชื่อสำนักพิมพ์ผู้ผลิต ราคาที่จัดจำหน่าย (98.72%) ประเภทของหนังสือ (85.90%) และเนื้อเรื่องย่อหรือคำบรรยายเรื่อง (73.08%)

บางเล่มอาจมีรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ชื่อของผู้วาดภาพปก ชื่อของผู้แต่งและผู้วาดภาพประกอบ ปีที่พิมพ์ออกจำหน่าย ชื่อเรื่องแปลภาษาอังกฤษ จำนวนของหนังสือทั้งหมดในชุด ปณิธานของสำนักพิมพ์ กำหนดวันที่ออกจำหน่าย ของแจกของแถมในเล่ม ชื่อของผู้แต่งและผู้เรียบเรียง หรือจำนวนหน้าทั้งหมดในเล่ม เป็นส่วนประกอบร่วมอยู่ด้วย

ส่วนที่ 2 เป็นลักษณะของภาพและสีที่ใช้ ครอบคลุมส่วนของภาพพบว่า ส่วนใหญ่เป็นภาพที่มีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องภายในเล่ม ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการเกี่ยวกับเรื่อง อาทิ ประเภทของเนื้อเรื่อง ความสนุกสนานตื่นเต้นของเรื่อง ฯลฯ ได้ง่าย (76.50%) ครอบคลุมเป็นภาพที่สำนักพิมพ์ผู้ผลิตแต่ละแห่งทำขึ้น

(72.65%) ค่ายฝีมือของช่างเขียนคนไทยประจำสำนักพิมพ์ มากกว่าจะนำมาจาก เหตุการณ์ตอนใดตอนหนึ่งของเรื่อง (3.85%)

ในด้านของสี ผู้วิจัยพบว่า สำนักพิมพ์ผู้ผลิตส่วนใหญ่จะ เลือกใช้สีในวรรณะอุ่น (Warm Tone) ที่เด่นชัดและสะกดตามมากที่สุด กับภาพ การเขียนชื่อเรื่อง และรายละเอียดต่างๆ เสมอ เช่น สีแดง สีเหลือง เป็นต้น

2. ปกหลัง

ปกหลังของหนังสือการ์ตูนนี้ ผู้วิจัยพบว่า มีลักษณะอันหลากหลาย อาจจะเป็นภาพเดียวกับปกหน้า ขนาดเท่ากัน หรือขนาดเล็กกว่า และแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับผู้จัดทำหรือการจัดพิมพ์ เป็นคนละภาพกับปกหน้า ซึ่งมาจาก เหตุการณ์ในตอนใดตอนหนึ่งของเรื่องโดยตรง หรือมาจากการ์ตูนเรื่องอื่นๆ ที่ไม่ เกี่ยวข้องกับเรื่องในเล่ม เป็นภาพที่ต่อจากปกหน้า เป็นภาพโฆษณา หรือเป็นบท วิเคราะห์หนังสือ

ส่วนใหญ่ พบว่ามักจะเป็นภาพเดียวกับปกหน้า (47.44%) แต่มี ขนาดเล็กกว่า และแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับคณะผู้จัดทำ (26.07%) หรือเป็น คนละภาพกัน (49.57%) โดยมาจากการ์ตูนเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกันเรื่องใดใน เล่มนั้นเลย (44.44%) มากที่สุด

สำหรับสีที่ใช้ เนื่องจากหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นส่วน ใหญ่มักจะนิยมใช้สีเดียวกับปกหน้า หรือใกล้เคียงกัน ดังนั้นลักษณะของสีที่ใช้บนปก หน้า จึงครอบคลุมถึงภาพในปกหลังด้วย

3. ภาพหน้าเรื่อง

เป็นองค์ประกอบหนึ่งในส่วนเนื้อหาของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจาก ภาษาญี่ปุ่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากำลังจะเริ่มเรื่องใหม่ หรือตอนใหม่ ส่วนใหญ่จะ เป็นของพระเอกหรือนางเอกในอาภักภิรยา และฉากประกอบที่เป็นบมเด่นที่สุดของ เรื่อง แต่ไม่ใช่ว่าภาพสี ใดๆ มีรายละเอียดเกี่ยวกับ ชื่อเรื่องหรือชื่อตอน ชื่อผู้ แต่ง ผู้วาดภาพประกอบ ผู้แปล ผู้ให้คำบรรยาย ฯลฯ เป็นส่วนประกอบ (87.80%)

จำนวน 1-2 หน้า แล้วจึงตามด้วยเนื้อเรื่อง (75.16%)

4. ปกาน

ปกานของหนังสือการ์ตูนนี้ ผู้วิจัยพบว่า มีลักษณะเหมือนกับภาพนาเรื่องทุกประการ ดังนั้น ปกานและภาพนาเรื่องส่วนใหญ่ จึงทำหน้าที่ควบคู่กัน (54.27%) แต่มีบางสำนักพิมพ์ที่จัดทำทั้ง 2 ส่วนแยกจากกัน (17.95%) วิทยมีทั้งปกานและภาพนาเรื่องวนเล่มเดียวกัน (15.81%)

ส่วนหนังสือที่ไม่มีปกาน และใช้ส่วนประกอบอื่นมาแทน เช่น คานาหรือสารบาญ (27.78%) ส่วนใหญ่จะมีภาพนาเรื่องอยู่เสมอ (17.95%)

5. หลังปกาน

เมื่อทั้งปกานและภาพนาเรื่องทำหน้าที่ควบคู่กัน ดังนั้น ด้านหลังของปกานจึงเป็นการเริ่มต้นเนื้อเรื่อง เป็นส่วนใหญ่ (65.68%)

ส่วนประกอบที่มีเฉพาะในหนังสือการ์ตูนบางประเภท หรือของบางสำนักพิมพ์ ได้แก่

หลังปกหน้าและหลัง

เป็นภาพโฆษณา เกี่ยวกับหนังสือการ์ตูนเล่มอื่นที่สำนักพิมพ์ผลิตขึ้น วิทยมีอยู่ในหนังสือการ์ตูนของ สำนักพิมพ์ซุณหสาสน์ (53.33%) และสำนักพิมพ์วิบูลย์กิจ (23.53%) เท่านั้น

คานา

มีอยู่เสมอในหนังสือการ์ตูนของสำนักพิมพ์สยามสปอร์ต (94.44%) วิทยแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับ เนื้อเรื่องย่อ ประเภทของเนื้อเรื่อง ชื่อของผู้แต่ง และจุดเด่นของเรื่อง ตามลำดับ

ส่วนสำนักพิมพ์อื่นจะวิทยเฉพาะ ในหนังสือการ์ตูนประเภทรายสัปดาห์ รายบักษ์ และรายเดือน วิทยเป็นการกล่าวทักทายกับผู้อ่าน และบอกถึง

จำนวนหรือชื่อเรื่องที่น่าสนใจ เป็นส่วนใหญ่

สารบัญ

มีอยู่ในหนังสือการ์ตูนส่วนหนึ่งของ สำนักพิมพ์วิบูลย์กิจ (2.94%)
สยามสปอร์ตพริ้นติ้ง (27.78%) และสำนักพิมพ์ซุณเทศาส์น (31.11%)

หน้าสารคดีและกิจกรรม

มีอยู่ในหนังสือการ์ตูนประเภทรายสัปดาห์ ของสำนักพิมพ์วิบูลย์กิจ
ในหนังสือการ์ตูนของสำนักพิมพ์ซุณเทศาส์น และสยามสปอร์ตพริ้นติ้ง ประมาณ 1-5
หน้า และในหนังสือการ์ตูนชุดบางเล่มของสำนักพิมพ์หมึกจีน ประมาณ 20 หน้า
มีเนื้อหาสาระในด้านความบันเทิง อาทิ กิจกรรมที่ให้อ่านส่งมา
ร่วมสนุก การตอบจดหมายของผู้อ่าน เกมต่างๆ การ์ตูนตลก 3-4 ช่องจบ ฯลฯ
มากที่สุด (70.59%)

ส่วนในเชิงความรู้ (29.41%) ได้แก่ บทความทางวิชาการ และ
สารคดีที่เป็นความรู้รอบตัวทั่วไป เป็นต้น

ใบหุ้มปก

มีอยู่ในหนังสือการ์ตูนบางเล่มของสำนักพิมพ์หมึกจีน (27.27%)
เท่านั้น วัสดุมีลักษณะ เหมือนกับปกหน้าและหลังของหนังสือการ์ตูนทั่วไป

รายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะภายนอกของตัวใบของหนังสือการ์ตูนที่แปล
มาจากภาษาญี่ปุ่น ซึ่งกล่าวมาข้างต้นนี้ เป็นเพียงคุณลักษณะที่บ่งบอกถึงคุณภาพส่วน
หนึ่งของหนังสือเท่านั้น

สำหรับลักษณะในด้านอื่นๆ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาด้านเนื้อเรื่อง
แกนของเรื่อง ภาพประกอบ และการใช้ภาษา วัสดุมีข้อค้นพบดังนี้

2.3 ประเภทและลักษณะองค์ประกอบภายในของหนังสือการ์ตูน

2.3.1 เนื้อเรื่อง

เนื้อเรื่องในหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นนั้น มีลักษณะเด่นที่แปลกแตกต่างไปจากหนังสือการ์ตูนอื่นๆ กล่าวคือ เนื้อหาสาระของแต่ละเรื่องที่คุณอ่านได้สัมผัส เรื่องหนึ่งๆจะมีหลายรูปแบบ และหลากหลายรวมกันไป คือ ทั้งการผจญภัย ลึกลับ ต่อสู้ตื่นเต้นโรดดิชั่น ความรัก และที่ขาดไม่ได้ คือ เรื่องตลกขบขัน

เมื่อนามมาแยกประเภทเนื้อเรื่อง ทัศนวิเคราะหฺเฉพาะ เนื้อหาที่เด่นที่สุดในแต่ละเรื่อง ผู้วิจัยพบว่า ประเภทของเนื้อเรื่องในหนังสือการ์ตูน มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 10 ประเภทของเนื้อเรื่องงานหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

ประเภทหนังสือ ประเภทเนื้อเรื่อง	รายสัปดาห์	การ์ตูนชุด		เล่มเดี่ยวจบ	รวม
		เรื่องสั้น	เรื่องยาว		
1. ความรัก	3	20	3	201	227
	.65	4.36	.65	43.79	49.46
2. เรื่องต่อสู้ คืบคลาน					
โลกิพน	23	16	7	25	71
	5.01	3.49	1.53	5.45	15.47
3. เรื่องลึกลับ สืบสวน					
สอบสวน	2	5	2	45	54
	.44	1.09	.44	9.80	11.76
4. การผจญภัย	2	1	-	8	11
	.44	.22		1.74	2.40
5. ดลกขบขัน	1	2	1	4	8
	.22	.44	.22	.87	1.74
6. เชิงวิทยาศาสตร์	-	-	1	1	2
			.22	.22	.44
7. เรื่องผีปิศาจ	5	5	1	56	67
	1.09	1.09	.22	12.20	14.60
8. เรื่องกีฬา	9	3	-	7	19
	1.96	.65		1.53	4.14
รวม	45	52	15	347	459
	9.80	11.33	3.27	75.60	

เนื้อเรื่องที่ปรากฏอยู่ในหนังสือการ์ตูนมากที่สุด ได้แก่ เรื่องความรัก (49.46%) เรื่องการต่อสู้ที่ตื่นเต้นเร้าใจ (15.47%) เรื่องผีปิศาจ (14.60%) และเรื่องลึกลับประหลาดสืบสวนสอบสวน (11.76%) ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์แยกตามประเภทของหนังสือ ผู้วิจัยพบว่า เนื้อเรื่องที่นิยมจัดทำหนังสือการ์ตูนประเภทเล่มเดียวจบมากที่สุด ได้แก่ เรื่องประเภทความรัก (43.59%) รองลงมา คือ เรื่องภูติผีปิศาจต่างๆ (12.20%) เรื่องลึกลับสืบสวนสอบสวน (9.80%) และเรื่องประเภทการต่อสู้ที่ตื่นเต้นเร้าใจ (5.45%)

ในหนังสือการ์ตูนประเภทชุดเรื่องสั้น ได้แก่ เรื่องประเภทความรัก (4.36%) และเรื่องการต่อสู้ที่ตื่นเต้นเร้าใจ (3.49%)

ส่วนเนื้อเรื่องที่นิยมจัดทำหนังสือการ์ตูนประเภทชุดเรื่องยาว และหนังสือการ์ตูนประเภทรายสัปดาห์ รายบัณฑิต หรือรายเดือน มากที่สุด คือ เรื่องการต่อสู้ที่ตื่นเต้นเร้าใจ (1.53% และ 5.01% ตามลำดับ)

สำหรับด้านลักษณะของเรื่อง ผู้วิจัยพบว่า 99.78% อยู่ในชายที่วัยรุ่นสนใจอ่านทั้งสิ้น ร้อยมีตัวละครส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น หรืออยู่ในวัยใกล้เคียงกับวัยรุ่น (80.39%)

ด้านสถานการณ์ของเรื่อง ส่วนเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมทั้งสถานที่และบุคคลที่ตรงกับในชีวิตจริงของวัยรุ่น (78.43%) อีกทั้งยังได้สอดแทรกความต้องการ ความสนใจ ลักษณะพฤติกรรม ความอยากมีอยากเป็นของวัยรุ่น รวมไปถึงความมีเหตุมีผลอย่างสมจริงสมจังราวกับว่าเป็นชีวิตจริง ไม่ใช่นวนิยายที่แต่งขึ้น (64.71%)

สำหรับการดำเนินเรื่อง หนังสือการ์ตูนนี้นับว่ามีจุดเด่นมาก เพราะส่วนใหญ่มักจะดำเนินเรื่องได้รวดเร็ว สนุกตื่นเต้น และจบลงอย่างมีความสุขเสมอ นอกจากนี้ ยังมีการสอดแทรกเกร็ดความรู้ในเชิงวิชาการ เนื้อหาที่คลลขบขัน มีความแปลกใหม่ ไม่ซ้ำซากจำเจ และมีความยาวพอเหมาะกับความสนใจในการอ่านของวัยรุ่น (89.54%) อีกด้วย

2.3.2 ค่านแกนของเรื่อง

การ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ส่วนใหญ่ (98.04%) มีข้อคิดสอดแทรกอยู่เสมอ โดยลักษณะของข้อคิดเหล่านั้นจะไม่ใช่การมุ่งสั่งสอนโดยตรงอย่างหนังสือการ์ตูนอื่น แต่จะผสมกลมกลืนไปกับเนื้อเรื่อง ำให้ผู้อ่านได้คิดหรือเห็นเอาเองอย่างชัดเจน จากพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละคร หรือผลตอบแทนที่ตัวละครได้รับจากพฤติกรรม

จากการวิเคราะห์ในรายละเอียด ผู้วิจัยพบว่า ข้อคิดเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นคุณธรรมในเชิงสร้างสรรค์ที่วัยรุ่นสามารถนำไปใช้เป็นแบบอย่าง หรือนำไปปฏิบัติความในชีวิตจริงได้

คุณธรรมในเชิงสร้างสรรค์เหล่านี้ ได้แก่ คุณธรรมในด้านความรักและความเข้าใจซึ่งกันและกัน (12.42%) ความมานะพยายาม (11.98%) การคบคนดีเป็นมิตร (9.15%) การทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม (6.75%) การช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน (4.79%) ความรับผิดชอบ (3.27%) การเสียสละ (3.05%) การใช้สติปัญญาและความรอบคอบช่วยแก้ปัญหาให้พ้นภัย (3.05%) ความมีเหตุผล ยอมรับความจริง (2.31%) ความเพิกเพลิน (1.96%) ความเมตตากรุณา (1.74%) การรักษาความยุติธรรม (1.74%) ความกตัญญู (1.53%) การรักษาความสัตย์ (1.53%) ความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก (1.53%) ความรักในหมู่เพื่อน (1.31%) ความกล้าหาญ (.87%) ความเกรงกลัวและละอายต่อบาป (.67%) การให้อภัย (.67%) ความซื่อสัตย์ (.44%) และความรู้จักคุณค่าของสิ่งต่างๆ (.44%) รวมทั้งสิ้น 21 ด้าน ความลำดับ

ส่วนความอาฆาตพยาบาท (10.68%) ความอิจฉาริษยา (5.88%) ความเห็นแก่ตัว (5.23%) ความไม่มีเหตุผล (3.70%) การโกหกหลอกลวง ไม่จริงใจต่อกัน (1.09%) ความไม่รอบคอบ (.65%) การลักขโมย (.44%) ความไม่รับผิดชอบ (.44%) การคดโกง (.22%) และความยโสถือหัวอวดดี (.22%) ซึ่งเป็นอธรรม มีอยู่ทั้งสิ้น 10 ด้าน

2.3.3 ภาพประกอบ

ภาพประกอบในหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นมีลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ ได้แก่ การที่ภาพประกอบของทุกๆ เรื่อง มีลักษณะ 3 มิติแบบภาพยนตร์ กล่าวคือ มีลักษณะทั้งที่เป็นภาพปกติ ภาพที่ดูแล้วเหมือนกับว่าอยู่ในระยะใกล้ เห็นบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมต่างๆที่อยู่รอบข้าง และภาพในระยะใกล้แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดเฉพาะอย่างหรือเฉพาะที่ ของสีหน้า แววตา หรืออากัปกริยาต่างๆของตัวละคร ซึ่งเปลี่ยนไปในแง่มุมต่างๆราวกับเคลื่อนไหวได้ อดยสีหน้า แววตา อากัปกริยาของตัวละคร ตลอดจนบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมต่างๆของภาพประกอบเรื่องเหล่านี้ ส่วนใหญ่ (89.98%) วาดได้เหมือนจริง สมจริงสมจังมาก บ่งบอกถึงอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้อ่านเข้าใจและสามารถคล้อยตามเรื่องได้โดยง่าย

นอกจากนั้น หน้าตานั้นยังมีกรอบภาพในลักษณะต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ เป็นกรอบสามเหลี่ยมบ้าง สี่เหลี่ยมบ้าง สลับกันไป ทำให้ไม่ซ้ำซาก จำเจ อดยแต่ละภาพมีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง เรียงลำดับกันไปตลอดเรื่อง (81.05%) และตีพิมพ์อย่างชัดเจนตลอดเล่ม (80.61%)

ด้านความประณีต การ์ตูนนี้นับได้ว่าการเขียนภาพขึ้นอย่างประณีต และบรรจง ด้วยลายเส้นที่สวยงามมาก (76.69%) รูปร่างหน้าตาของตัวละครทุกตัวจึงดูดีมีชีวิตชีวาราวกับเป็นคนจริงๆ (73.42%) อีกทั้งมีขนาดพอเหมาะ (65.30%) และมีฉากประกอบที่ทั้งสวยงามและเหมือนจริง (57.95%)

อย่างไรก็ตาม ภาพประกอบเรื่องของหนังสือการ์ตูนประเภทนี้ก็มีลักษณะค้อยที่จัดได้ว่า เป็นข้อเสียร่วมอยู่ด้วย กล่าวคือ มักจะมีภาพต้องห้ามประเภทต่างๆสอดแทรกอยู่เสมอ (53.38%) นอกจากนี้ รูปร่างหน้าตาของตัวละครในบางเรื่องยังวาดไว้คล้ายกันจนแยกไม่ออก (17.21%) รวมทั้งมีการตีพิมพ์ภาพโดยกลับด้านซ้ายขวากับความเป็นจริง (9.37%)

ภาพต้องห้ามนั้น ได้แก่ ภาพการกอดจูบกัน (32.42%)

ภาพการฆ่ากันอย่างโหดร้ายทารุณ (17.21%) ภาพที่สื่อถึงการร่วมเพศ (10.02%) และภาพระเบิดเผยถึงอวัยวะที่ควรปกปิด (9.59%) ตามลำดับ

ในการ์ตูนเรื่องหนึ่งๆ อาจจะมีภาพประกอบเหล่านี้ ประเภทใดประเภทหนึ่ง เพียงประเภทเดียว และภาพเดียว หรือหลายประเภท รวมกัน และประเภทละหลายภาพก็ได้ กล่าวคือ มีทั้งภาพการกอดจูบ ภาพระเบิด และภาพที่แสดงออกถึงเรื่องทางเพศรวมอยู่ในเรื่องเดียวกัน โดยเฉพาะประเภท แล้ว พบว่ามีประมาณ 1-2 ภาพต่อเรื่อง

ดังรายละเอียดและปริมาณที่ได้แสดงไว้ในตาราง

ตารางที่ 11 ประเภทและปริมาณของภาพต้องห้ามที่ปรากฏอยู่ในภาพประกอบเรื่องของ
หนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

ปริมาณที่พบ														
ประเภทของภาพ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	15	รวม
1. ภาพการฆ่ากันอย่างทารุณ	24	19	15	7	4	3	1	3		1	1			79
	5.23	4.14	3.27	1.53	.87	.65	.22	.65		.22	.22			17.21
2. ภาพขี้	21	15	3	1	3						1			44
	4.57	3.27	.65	.22	.65						.22			9.59
3. ภาพที่สื่อถึงการร่วมเพศ	28	11	4	2			1							46
	6.10	2.40	.87	.44			.22							10.02
4. ภาพการกอดจูบ	72	32	21	19	3	1		1						149
	15.69	6.97	4.57	4.14	.65	.22		.22						32.46

นอกจากภาพประกอบเรื่องแล้ว การ์ตูนนี้ยังมีภาพจำนวนหนึ่ง (25.05%) ที่จัดว่าเป็นภาพนอกเรื่อง ปรากฏอยู่นอกกรอบภาพ ซึ่งอาจจะเป็นภาพของตัวละครเอก นางเอก หรือตัวละครอื่นที่มีบทบาทเด่นๆ ในเรื่อง แต่มีได้เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ของ เรื่องที่กำลังดำเนินอยู่เลย

ภาพเหล่านี้ส่วนใหญ่มักเป็นภาพเล็ก (1"x 6") อยู่ทางด้านซ้ายสุด ขวาสุด หรือทางด้านล่างของหน้าหนังสือ แต่บางครั้งก็มีขนาดใหญ่ถึงครึ่งหน้ากระดาษ เพื่อช่วยจัดหน้ากระดาษในแต่ละหน้าให้ลงตัว (ดังแผนภาพที่ 2) ครอบคลุมอยู่ตั้งแต่ 1-3 ภาพต่อเรื่อง

แผนภาพที่ 2 ลักษณะของภาพนอก เรื่องที่สอดแทรกอยู่ในหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

2.3.4 การใช้ภาษา

ภาษาที่ใช้ในหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ทุกเรื่องภาษาพูด สั้นง่าย ๆ ที่ใช้กันอยู่ทั่วไปในชีวิตประจำวัน และเป็นระดับภาษาของวัยรุ่น โดยมีการสอดแทรกคำอุทาน คำแทนกิริยาอาการ และเสียงต่าง ๆ (Affect) ที่เกิดขึ้นทุกอย่าง เป็นส่วนประกอบ

นอกจากนั้นคำบรรยายในหนังสือการ์ตูนนี้ ส่วนใหญ่ (71.90%) ยังเรียบเรียงได้อย่างต่อเนื่อง สัมพันธ์กับทั้ง เนื้อเรื่องและภาพประกอบตลอดเรื่อง และสอดแทรกด้วยคำบรรยายตกลงอยู่เสมอ (68.13%) อีกด้วย

ส่วนข้อเสีย คำบรรยายและสำนวนต่าง ๆ ในหนังสือการ์ตูนนี้มักจะเขียนอย่างผิดๆ อยู่เสมอ (88.24%) มีการสอดแทรกคำสะแลงต่าง ๆ (72.55%) การใช้ชื่อตัวละครอย่างไม่คงที่ (30.07%) การเรียบเรียงถ้อยคำในบางตอนตกหล่นจนอ่านไม่รู้เรื่อง (20.26%) และสอดแทรกคำบรรยายที่บ่งบอกหรือสื่อถึงเรื่องทางเพศ (7.84%)

ดังรายละเอียดในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 รายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะและปริมาณของคำบรรยายประกอบภาพหนังสือ
การ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ที่จัดว่าเป็นข้อเสีย

ลักษณะที่ปรากฏ	ปริมาณที่พบ																				
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	รวม
<hr/>																					
I. เขียนผิดควอยู่เสมอ																					
1. ใช้วรรณยุกต์ผิด	88	47	22	35	36	20	18	29	14	13	6	8	7	2	4	1	1	1			352
	19.17	10.24	4.79	7.63	7.84	4.36	3.92	6.32	3.05	2.83	1.31	1.31	1.53	.44	.87	.22	.22	.22			76.19
2. เขียนผิดจากที่กำหนด																					
ในพจนานุกรม	87	77	38	32	20	10	21		7	5	2	2									301
	18.95	16.78	8.28	6.97	4.36	2.18	4.58		1.53	1.09	.44	.44									65.58
3. เขียนตกหล่น	101	42	15	6	6	1	1	2		1											175
	22.0	9.15	3.27	1.31	1.31	.22	.22	.44		.22											38.13
4. วางสระและวรรณยุกต์ผิดที่	ผิดทั้ง หมกตลอด เรื่องหรือเล่ม ทุกคำที่มีการใช้วรรณยุกต์																				
<hr/>																					
II. ใช้ศัพท์แสลง (Slang)																					
	105	76	44	28	26	12	12	14	5	4	1	1	3							2	333
	22.88	16.56	9.59	6.10	5.66	2.61	2.61	3.05	1.09	.87	.22	.22	.65							.44	72.54
<hr/>																					
III. เรียบเรียงถ้อยคำตกหล่น																					
จนอ่านไม่รู้เรื่อง	59	25	5	3	1																93
	12.85	5.45	1.09	.65	.22																20.26
<hr/>																					
IV. บังบอกหรือสื่อถึงเรื่อง																					
ทางเพศ	27	6	1	2																	36
	5.88	1.31	.22	.44																	7.84

การเขียนอย่างผิดที่ปรากฏอยู่ในหนังสือการ์ตูนนี้ ได้แก่ การใช้วรรณยุกต์ผิด (76.69%) การเขียนผิดไปจากที่บัญญัติไว้ในพจนานุกรม (65.58%) เช่น สมมติ เขียนเป็น สมมุติ การเขียนตกหล่น (38.13%) เช่นคำว่า สามารถ เขียนเป็น สามรถ และการเขียนจกยการวางวรรณยุกต์ไว้ผิดที่ (15.47%) อาทิ คำว่า ต้อง เขียนเป็น ค้ง หรือ ้ตอง หรือคำว่า ใต้ เขียนเป็น ใต้ ตามลำดับ

ในด้านปริมาณ การใช้วรรณยุกต์ผิด ส่วนใหญ่พบว่า มีที่ผิดอยู่ประมาณ 1-5 คำ การเขียนผิดไปจากที่กำหนดไว้ในพจนานุกรม ปรากฏอยู่เรื่องละ 1-2 คำ และการเขียนสระหรือพยัญชนะตกหล่นไป มีอยู่ประมาณ 1 คำต่อ 1 เรื่อง

ส่วนการวางวรรณยุกต์ไว้ผิดที่ เนื่องจากเป็นลักษณะการเขียนที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของผู้เขียนคาบบรรยาย ดังนั้นส่วนใดหรือคำใดที่มีวรรณยุกต์ จะเขียนผิด เช่นนี้ไปตลอดทั้งเล่ม

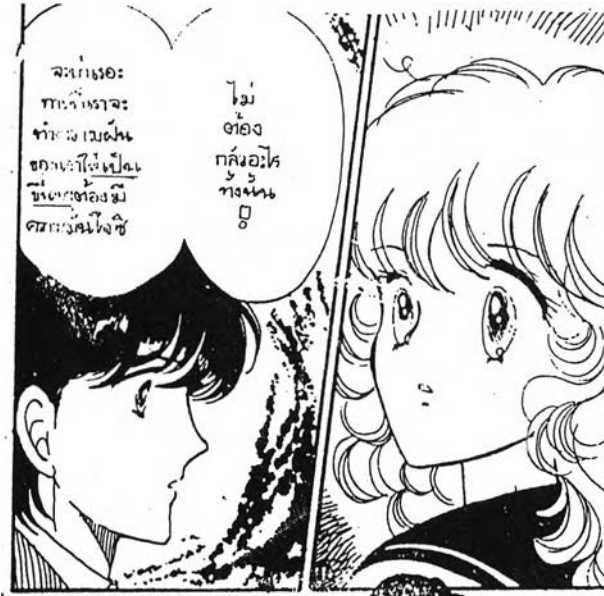
สำหรับศัพท์สะแลง การเรียบเรียงถ้อยคำในคาบบรรยายตกหล่นจนอ่านไม่รู้เรื่อง และคาบบรรยายที่บ่งบอกถึงเรื่องทางเพศ ซึ่งเป็นลักษณะที่ปรากฏในอันดับรองลงไป ผู้วิจัยพบว่า

ศัพท์สะแลง จะมีปรากฏอยู่ประมาณเรื่องละ 1-3 คำ

การเรียบเรียงถ้อยคำในคาบบรรยายตกหล่น ตัวอย่างเช่น ประโยคที่ว่า "จะบ้าเรอะ...การที่เราจะทำความฝันของเราให้เป็นขึ้นมาต้องมีความมั่นใจ"

แผนภาพที่ 3 คาบบรรยายประกอบภาพหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นที่มีการ
การ เรียบเรียงถ้อยคำคดหล่น

(จาก เรื่อง แคทะ เลด้วยรัก หนังสือการ์ตูนของสำนักพิมพ์ซุสเสาสัน หน้า 180)

ซึ่งที่ถูกต้องจะต้องมีลักษณะว่า "...การที่เราจะทำความฝันของเราให้เป็นความจริงขึ้นมา..." จะมีปรากฏอยู่ประมาณเรื่องละ 1-2 แห่ง

คาบบรรยายที่บ่งบอกหรือสื่อถึง เรื่องทางเพศ ส่วนใหญ่พบว่า มีอยู่ 1 คาบต่อ 1 เรื่อง ตัวอย่างเช่น คำว่า Beep หมายถึง การแข็งตัวของอวัยวะเพศชาย บัมบิ้าม และ แอ้ม หมายถึง การร่วมเพศ หรือสำนวนที่ว่า "มันอาจจะเล่นประตูลังของเราก็ได้" เป็นต้น

รายละเอียดทั้งหมดที่ได้อธิบายมานี้ ส่วนเป็นลักษณะที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ซึ่งเป็นตัวแทนของหนังสือการ์ตูนที่พิมพ์ออกจากนายใน ช่วงปี พ.ศ. 2530-31 ทั้งสิ้น

รายละเอียดดังกล่าวเมื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์ที่นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญในด้านหนังสือสำหรับเด็ก ต่างเห็นพ้องต้องกันว่า เป็นลักษณะของหนังสือที่ดีสำหรับเด็กและวัยรุ่นแล้ว ผู้วิจัยพบว่า หนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น มีระดับความเหมาะสมต่อการอ่านของวัยรุ่น ดังนี้

2.4 ผลการประเมินความเหมาะสมของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นต่อการอ่านของวัยรุ่น

2.4.1. ด้านคุณภาพของหนังสือ

ตารางที่ 13 ผลของการประเมินคุณภาพของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

ระดับผลประเมิน					
สำนักพิมพ์	ต้องปรับปรุง	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	รวม
1. วิบูลย์กิจ	5	22	39	2	68
	2.14	9.40	16.67	.85	29.06
2. ชูณหสาสน์	15	30	29	16	90
	6.41	12.82	12.39	6.84	38.46
3. สยามสปอร์ต	2	22	26	4	54
	.85	9.40	11.11	1.71	23.08
4. หมึกจีน	2	9	11	-	22
	.85	3.85	4.70	-	9.40
รวม	24	83	105	22	234
	10.26	35.47	44.87	9.40	

จากรายละเอียดในตารางข้างต้น พบว่า หนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นซึ่งผลิตขึ้นจำหน่ายในประเทศไทยนั้น ส่วนใหญ่มีคุณภาพของหนังสืออยู่ในระดับดี เช่นเดียวกับทุกสำนักพิมพ์

2.4.2 ด้านเนื้อเรื่อง

ตารางที่ 14 ผลของการประเมินหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นในด้านเนื้อเรื่อง

ระดับผลประเมิน					
สำนักพิมพ์	ต้องปรับปรุง	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	รวม
1. วิบูลย์กิจ	5	19	21	23	68
	2.14	8.12	8.97	9.83	29.06
2. ชุณหสาสน์	-	20	38	32	90
		8.55	16.24	13.68	38.46
3. สยามสปอร์ต	3	14	19	18	54
	1.28	5.98	8.12	7.69	23.08
4. หมึกจีน	7	8	4	3	22
	2.99	3.42	1.71	1.28	9.40
รวม	15	61	82	76	234
	6.41	26.07	35.04	32.48	

เนื้อเรื่องของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น มีคุณภาพอยู่ในระดับดี - ดีมาก เป็นส่วนใหญ่

2.4.3 ด้านแกนของเรื่อง

ตารางที่ 15 ผลการประเมินหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ในด้านแกนของเรื่อง

ระดับผลประเมิน				
สำนักพิมพ์	จะต้องปรับปรุง	ปานกลาง	ดีมาก	รวม
1. วิบูลย์กิจ	4	18	46	68
	1.71	7.69	19.66	29.06
2. ชูผลสาสน์	3	31	56	90
	1.28	13.25	23.93	38.46
3. สยามสปอร์ต	4	16	34	54
	1.71	6.84	14.53	23.08
4. หมึกจีน	2	3	17	22
	.85	1.28	7.26	9.40
รวม	13	68	153	234
	5.56	29.06	65.38	

แกนเรื่องของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ส่วนใหญ่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก

2.4.4. ด้านภาพประกอบเรื่อง

ตารางที่ 16 ผลของการประเมินภาพประกอบเรื่องในหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

ระดับผลประเมิน					
สำนักพิมพ์	ต้องปรับปรุง	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	รวม
1. วิบูลย์กิจ	21	24	16	7	68
	8.97	10.26	6.84	2.99	29.06
2. ชูเหสหาสน์	35	32	18	5	90
	14.96	13.68	7.69	2.14	38.46
3. สยามสปอร์ต	28	14	11	1	54
	11.97	5.98	4.70	.43	23.08
4. หมึกจีน	5	8	7	2	22
	2.14	3.42	2.99	.85	9.40
รวม	89	78	52	15	234
	38.03	33.33	22.22	6.41	

ภาพประกอบเรื่องในหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ส่วนใหญ่สมควรจะต้องนำไปปรับปรุงและแก้ไขมาใหม่ เนื่องจากภาพที่นำเสนอมักจะมีภาพต้องห้ามประเภทต่างๆ อาทิ ภาพเบ๊ ภาพการกอดจูบ ภาพการร่วมเพศ ฯลฯ สอดแทรกอยู่เสมอ (70.09%) มีการใช้ลายเส้นที่ไม่ประณีต (32.05%) ลักษณะของภาพดูแล้วไม่สมจริง (32.05%) ภาพมีขนาดเล็กเกินไป (32.05%) การตีพิมพ์ไม่ชัดเจน (26.05%) และการเรียงลำดับภาพดูไม่ต่อเนื่อง (19.66%) ตามลำดับ

2.4.5 ด้านการใช้ภาษา

คำบรรยายประกอบภาพของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น มีผลการประเมินในแต่ละระดับ ดังนี้

ตารางที่ 17 ระดับผลการประเมินด้านการใช้ภาษาของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

ระดับผลประเมิน					
สำนักพิมพ์	ต้องปรับปรุง	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	รวม
1. วิบูลย์กิจ	21	36	11	-	68
	8.97	15.38	4.70		29.06
2. ชูณหสาสน์	54	24	12	-	90
	23.08	10.26	5.13		38.46
3. สยามสปอร์ต	16	24	12	2	54
	6.84	10.26	5.13	.85	23.08
4. หมึกจีน	9	12	1	-	22
	3.85	5.13	.43		9.40
รวม	100	96	36	2	234
	42.74	41.03	15.38	.85	

ผลการประเมินด้านการใช้ภาษาของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง-สมควรที่จะต้องนำไปปรับปรุงและแก้ไขมาใหม่ เพราะร้อยละในคำบรรยายมีการเขียนอย่างผิดๆ อยู่เสมอ (93.59%) นอกจากนี้ ยังมี การใช้ศัพท์และสำนวนที่ไม่เหมาะสมอยู่เป็นจำนวนมาก (78.63%) รวมทั้งมีการ

เรียบเรียงคำบรรยายโดยไม่ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน (53.42%)

จากผลของการประเมินความเหมาะสมของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นในแต่ละด้านดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยพบว่า ด้านคุณภาพของหนังสือ เนื้อเรื่อง และแกนของ เรื่องนั้น ส่วนใหญ่มีผลการประเมินเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ในขณะที่ภาพประกอบเรื่องและการใช้ภาษา มีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ กล่าวคือ สมควรที่จะต้องนำมาปรับปรุงแก้ไขมาใหม่ เป็นส่วนใหญ่

ดังนั้นเมื่อมาผลการประเมินในภาพรวม ผู้วิจัยจึงพบว่า หนังสือการ์ตูนนี้มีผลการประเมินรวม ดังนี้

ตารางที่ 18 ผลการประเมินในภาพรวมของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

ระดับผลประเมิน						
สำนักพิมพ์	ต้องปรับปรุง	พอใช้	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	รวม
1. วิบูลย์กิจ	2	7	33	17	9	68
	.85	2.99	14.10	7.26	3.85	29.06
2. ชุณหสาสน์	2	19	39	20	10	90
	.85	8.12	16.67	8.55	4.27	38.46
3. สยามสปอร์ต	2	8	28	11	5	54
	.85	3.42	11.97	4.70	2.14	23.08
4. หมึกจีน	2	4	10	6	-	22
	.85	1.71	4.27	2.56		9.40
รวม	8	38	110	54	24	234
	3.42	16.24	47.01	23.08	10.26	

จากรายละเอียดในตารางข้างต้นสรุปได้ว่า ในภาพรวมของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นนั้น 47.01% ของหนังสือการ์ตูนทั้งหมดมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 23.08% อยู่ในระดับดี และ 16.24% มีผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้

ส่วนหนังสือการ์ตูนที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูงสุด คือ ผลการประเมินทั้งหมดอยู่ในระดับดีมาก และต่ำสุดสมควรที่จะต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขมาใหม่ ค่าที่มีอยู่เป็นปริมาณน้อย

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการอ่านและความคิดเห็น ที่วัยรุ่นมีต่อหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

จากจำนวนแบบสอบถามทั้งสิ้น 326 ฉบับ ผู้วิจัยพบว่า วัยรุ่นไทยปัจจุบันมีลักษณะพฤติกรรมการอ่าน และ ความคิดเห็นต่อองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ ของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ดังนี้

3.1 ด้านพฤติกรรมการอ่าน

วัยรุ่นไทยในปัจจุบันสนใจการอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรกกันเป็นจำนวนมาก (92.62%) อดิเรกมีเพียงร้อยละ 7.38 เท่านั้นที่ไม่สนใจการอ่าน เนื่องจาก การอ่านมักจะทำให้ง่วง เบื่อหน่าย หรือต้องปวดหัวอยู่เสมอ (2.46%) ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นวัยรุ่นชาย (1.54%) และเพราะสนใจกิจกรรมอื่น ๆ มากกว่า (1.54%) ในวัยรุ่นหญิง (1.23%)

เมื่อวิเคราะห์กับตัวแปรที่เคยมีข้อค้นพบจากการศึกษาหรืองานวิจัยต่าง ๆ ระบุหรือสนับสนุนว่า เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการอ่านหนังสือของเด็กและวัยรุ่น ซึ่งได้แก่ ตัวแปรในเรื่องระดับอายุ เพศ ระดับสติปัญญา และฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ผู้วิจัยพบว่า ตัวแปรเหล่านี้มิได้ทำให้ความสนใจในการอ่านหนังสือของวัยรุ่นไทยในปัจจุบันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเลย ยกเว้น ตัวแปรด้านระดับของการศึกษา เท่านั้น ที่ยังคงทำให้ความสนใจใน

การอ่านหนังสือของเด็กวัยรุ่นในระดับ ม.ต้น และ ม.ปลาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนประเภทของหนังสือที่ชอบอ่าน ผู้วิจัยพบว่า วัยรุ่นไทยในปัจจุบันให้ความสนใจต่อหนังสือต่างๆทุกประเภท โดยหนังสือที่ได้รับความสนใจจากวัยรุ่นส่วนใหญ่มากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ หนังสือประเภทการ์ตูน รองลงไป ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสารหรือวารสารบันเทิง หนังสือสารคดี นวนิยาย คาราเรียน บทกลอนต่างๆ วรรณคดีเก่าๆ หนังสือเชิงวิชาการ และหนังสืออื่นวนอกเหนือจากที่ยกมานี้ ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์แยกตามเพศ ทั้งวัยรุ่นชายและหญิงต่างสนใจหนังสือประเภทการ์ตูน หนังสือพิมพ์ หนังสือสารคดี คาราเรียน วรรณคดีเก่าๆ และหนังสือเชิงวิชาการ เหมือนๆกัน

ส่วนหนังสือประเภทนิตยสารหรือวารสารบันเทิง นวนิยาย และบทกลอนต่างๆ มักจะได้รับความสนใจจากวัยรุ่นหญิงมากกว่าวัยรุ่นชาย ในขณะที่วัยรุ่นชายสนใจหนังสือประเภทอื่นวนอกเหนือจากที่ยกมานี้ อาทิ นิตยสารเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ นิตยสารกีฬา ฯลฯ มากกว่าวัยรุ่นหญิง

เมื่อวิเคราะห์แยกตามระดับชั้นเรียน ผู้วิจัยพบว่า วัยรุ่นทั้งในระดับ ม.ต้น และ ม.ปลาย สนใจหนังสือต่างๆทุกประเภท ในอันดับเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน ยกเว้น หนังสือพิมพ์ เท่านั้น ที่ได้รับความสนใจจากวัยรุ่นในระดับ ม.ปลาย มากกว่า ม.ต้น

เมื่อผลการวิจัยข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า หนังสือประเภทการ์ตูนเป็นหนังสือที่ได้รับความสนใจจากวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่มาก ทั้งวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง และกำลังศึกษาอยู่ในระดับ ม.ต้น และ ม.ปลาย มากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 เหมือนๆกัน

ดังนั้นกับหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ซึ่งเป็นหนังสือการ์ตูนประเภทหนึ่งที่มีอยู่ในสังคมไทยปัจจุบัน ผู้วิจัยพบว่า

3.1.1 ความสนใจในการอ่าน

ตารางที่ 19 ความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นของวัยรุ่น

ความสนใจในการอ่าน	จำนวน (คน)
1. สนใจอ่าน	323
	99.08
1.1 ติดตามอ่านมาตั้งแต่เริ่ม	201
อ่านถึงในปัจจุบัน	61.66
1.2 เคยอ่าน แต่ปัจจุบัน	122
เลิกอ่านไปแล้ว	37.42
2. ไม่สนใจอ่านการ์ตูนนี้	3
	.92

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า วัยรุ่นไทยในปัจจุบัน 90% รู้จักและสนใจอ่านหนังสือการ์ตูนนี้ และส่วนใหญ่ (61.66%) ได้ติดตามอ่านมาตลอดถึงปัจจุบัน

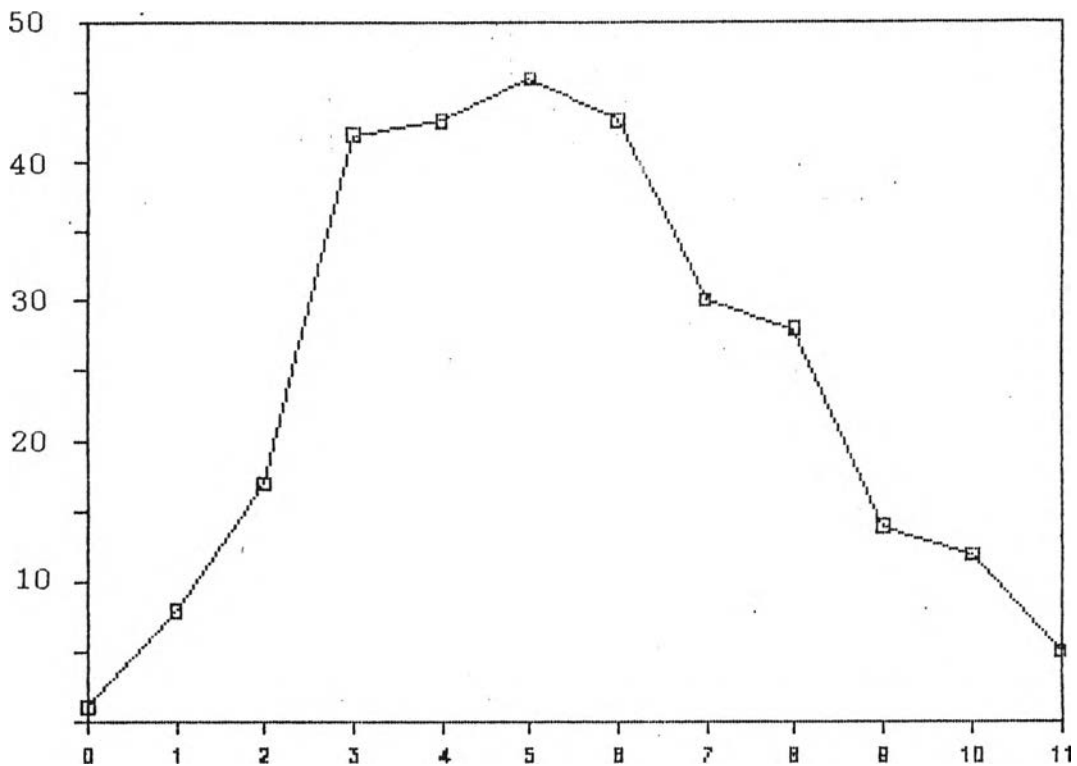
เมื่อนำมาวิเคราะห์กับตัวแปรที่เคยมีผลวิจัยหรือผลการศึกษาทางจิตวิทยา ระบุว่า เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการอ่านหนังสือของเด็กและวัยรุ่น เช่น เกี่ยวกับการศึกษาข้างต้น ซึ่งได้แก่ ตัวแปรในเรื่องระดับอายุ เพศ ระดับการศึกษา ระดับสติปัญญา และฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ผู้วิจัยพบว่า ความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน มีได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อันเนื่องมาจากตัวแปรดังกล่าวเลย (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

ส่วนสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นไทยบางคนไม่สนใจที่จะอ่าน และบางกลุ่มเลิกอ่านไปนั้น พบว่า เนื่องจากวัยรุ่นส่วนใหญ่มองเห็นว่าการอ่านหนังสือการ์ตูนเป็นสิ่งที่ไม่ได้ประโยชน์อะไร เสียทั้งเงินและเวลา รวมทั้งพวกเขาก็คิดเกินกว่าที่จะอ่านหนังสือประเภทการ์ตูนอยู่ต่อไป

3.1.2 ระยะเวลาในการอ่าน

วัยรุ่นไทยที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทนี้ มีตั้งแต่ผู้เริ่มอ่านจนถึงผู้ที่ติดตามอ่านติดต่อกันมานานถึง 11 ปี ครอบคลุมว่าอยู่ในช่วง 3-6 ปี เป็นส่วนใหญ่

แผนภูมิที่ 2 ระยะเวลาที่เด็กวัยรุ่นไทยในปัจจุบันอ่านหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

3.1.3 สิ่งจูงใจ

ตารางที่ 20 สิ่งจูงใจที่หาหาที่วัยรุ่นไทยสนใจอ่านหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

สิ่งจูงใจที่หาหาที่สนใจ	วัยรุ่น		หญิง		รวม
	ม.ต้น	ม.ปลาย	ม.ต้น	ม.ปลาย	
1. เพื่อนๆ	31	21	42	20	114
	9.84	6.67	13.33	6.35	36.19
2. ความแปลกใหม่ของรูปเล่มและสาระ	28	10	27	21	86
	8.89	3.17	8.57	6.67	27.30
3. ภาพยนตร์การ์ตูน TV	34	15	25	14	88
	10.79	4.76	7.94	4.44	27.94
4. ฟิล์มและบุคคลในครอบครัว	12	6	17	12	47
	3.81	1.90	5.40	3.81	14.92
5. ยีนานอกเหนือจากนี้	4	6	12	8	30
ความอยากรู้อยากเห็นอ่านแก้เหงาชอบอ่านหนังสืออยู่แล้ว	1.27	1.90	3.81	2.54	9.52

จากตาราง สิ่งจูงใจที่มีอิทธิพลชกนหาที่วัยรุ่นสนใจอ่านหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นมากที่สุด คือ เพื่อนๆ (36.19%) รองลงไป ได้แก่ ภาพยนตร์การ์ตูนที่เสนอฉายทางโทรทัศน์ (27.94%) ความแปลกใหม่ของรูปเล่มและสาระ (25.08%) ฟิล์มหรือบุคคลในครอบครัว อาทิ บิคามาร์คา (14.60%) และความอยากรู้อยากเห็นของตนเอง ตามลำดับ

3.1.4 ลักษณะนิสัยในการอ่าน

วัยรุ่นส่วนใหญ่นิยมอ่านหนังสือการ์ตูนนี้มากน้อยตามอำเภอใจ แล้วแต่อารมณ์ ไม่สามารถกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนตายตัวลงไปได้ คือ บางโอกาสก็อ่านทุกบ่อข อ่านทุกวัน บางทีนานวันจึงจะอ่านสักครั้ง (34.30%)

3.1.5 ประเภทของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นที่วัยรุ่นชอบอ่าน

หนังสือการ์ตูนที่ได้รับความสนใจจากวัยรุ่นมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ หนังสือประเภทรายสัปดาห์ รายบักษ์ หรือรายเดือน และประเภทเล่มเดี่ยวจบ ส่วนหนังสือการ์ตูนชุด ประเภทชุดเรื่องสั้น และเรื่องยาว ได้รับความสนใจเป็นอันดับที่ 2 และ 3 ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์แยกตามเพศ พบว่า วัยรุ่นชายส่วนใหญ่ มักจะให้ความสนใจหนังสือการ์ตูนประเภทรายสัปดาห์ รายบักษ์ หรือรายเดือน และประเภทเล่มเดี่ยวจบ มากที่สุดเป็นอันดับ 1 เหมือนวกัน รองลงไป คือ หนังสือการ์ตูนชุดเรื่องสั้น

ส่วนหนังสือการ์ตูนชุดเรื่องยาว ได้รับความสนใจน้อยมาก

สำหรับวัยรุ่นหญิง หนังสือการ์ตูนที่ได้รับความสนใจมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ หนังสือประเภทเล่มเดี่ยวจบ อันดับ 2 คือ การ์ตูนชุดเรื่องสั้น และอันดับ 3 คือ การ์ตูนชุดเรื่องยาว และการ์ตูนรายสัปดาห์ รายบักษ์ หรือรายเดือน ตามลำดับ

ดังรายละเอียดในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 อันดับความสนใจที่วัยรุ่นไทยมีต่อหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

ประเภทต่าง ๆ

ประเภทของหนังสือ	อันดับที่				ชาย				หญิง				รวม			
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
1. ราชสีบคาร์ท ราชบัณเฑาะ	55	25	16	11	11	25	42	28	66	50	58	39				
หรือรายเดือน	25.82	11.73	7.51	5.16	5.16	11.74	19.72	13.15	30.99	23.47	27.23	18.31				
2. การ์ตูนชุด																
ชุดเรื่องสั้น	13	40	48	2	9	100	41	2	22	140	89	4				
	5.09	15.68	18.82	.78	3.53	30.22	10.00	.78	8.63	54.00	34.00	1.57				
ชุดเรื่องยาว	18	26	24	20	13	12	70	30	31	38	94	50				
	8.45	12.20	11.27	9.38	6.10	5.63	32.86	14.08	14.55	17.84	44.13	23.47				
3. เล่มเดี่ยวจบ	59	23	24	10	143	19	3	3	202	42	27	13				
	20.77	8.10	8.45	3.52	50.35	6.69	1.06	1.06	71.13	14.79	9.51	4.58				

เหตุผลที่วัยรุ่นชายและหญิงสนใจอ่านหนังสือประเภทเล่มเดี่ยวจบมากที่สุด เพราะ ไม่ต้องการรอว่าจะจบเมื่อไร อ่านจบเล่มคือจบเรื่องเสมอ

ส่วนเหตุผลที่วัยรุ่นชายสนใจอ่านหนังสือการ์ตูนประเภทรายสัปดาห์ ราย บัณฑิต หรือรายเดือนมากที่สุดด้วย เพราะ การอ่านการ์ตูนนี้เพียงเล่มเดียวสามารถ อ่านเรื่องต่างๆได้หลายเรื่อง หลายรูปแบบ และหลากหลายชาติไปพร้อมๆกัน ซึ่งหา ได้ยากในหนังสือการ์ตูนประเภทอื่นๆ

3.1.6 วิธีการเลือกอ่านหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น
การเลือกหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น เนื่อง จากวัยรุ่นแต่ละคนมีเทคนิค วิธีการ และขั้นตอนที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง บางคน อาศัยประสบการณ์ (.31%) บางคนเลือกตามใจชอบ ไม่มีกฎเกณฑ์ใดๆ (.63%) แต่ส่วนใหญ่ (99.06%) จะพิจารณาจากรายละเอียดของหนังสือการ์ตูนแต่ละเล่ม ซึ่งที่ใช้มากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ เนื้อเรื่องย่อ (59.25%) รองลงมา ได้แก่ ราคา ของหนังสือ (53.29%) ชื่อเรื่อง (41.07%) ภาพปก (37.30%) คำแนะนำ จากเพื่อน (30.09%) และชื่อเสียงรวมทั้งผลงานของสำนักพิมพ์ผู้ผลิต (24.76%) ตามลำดับ

สำนักพิมพ์ผู้ผลิตที่ได้รับความนิยมจากวัยรุ่นชายมากที่สุด คือ สำนักพิมพ์วิบูลย์กิจ ส่วนวัยรุ่นหญิง ได้แก่ สยามสปอร์ตพริ้นติ้ง เนื่องจาก ผลงานของสำนักพิมพ์ทั้งสอง ส่วนใหญ่แปลและให้คำบรรยายได้ดี รวมทั้งจัดทำภาพ ปกได้สวยงาม

ส่วนโฆษณา และ รายละเอียดอื่นนอกเหนือจากที่ยก มานี้ มีผู้ใช้กันเพียงส่วนน้อย

ดังรายละเอียดในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 รายละเอียดที่ใช้ประกอบการพิจารณาเลือกสรรหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน

รายการ	วัยรุ่น		ชาย		หญิง		รวม
	ม.ต้น	ม.ปลาย	ม.ต้น	ม.ปลาย	ม.ต้น	ม.ปลาย	
1. คาแนะนำของเพื่อน	27	21	31	19	98		
	8.28	6.44	9.51	5.83	30.09		
2. ราคาของหนังสือ	51	32	65	22	170		
	15.99	10.33	20.38	6.70	53.29		
3. ชื่อเรื่อง	30	23	50	28	131		
	9.40	7.21	15.67	8.78	41.07		
4. เนื้อเรื่องย่อ	51	32	70	36	189		
	15.99	10.03	21.94	11.29	59.25		
5. โฆษณา	7	9	14	4	34		
	2.19	2.82	4.39	4.39	10.66		
6. ภาพปก	27	16	48	28	119		
	8.46	5.06	15.05	8.78	37.30		
7. สำนักพิมพ์ผู้ผลิต	27	18	20	14	79		
	8.46	5.64	6.27	4.39	24.76		
8. อื่นนอกเหนือจากนี้	-	1	-	-	1		
ชื่อของผู้แต่ง		.31			.31		

3.1.7 การสรรหาหนังสือมาอ่าน

ตารางที่ 23 วิธีการสรรหาหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นมาอ่านของวัยรุ่น
ไทยในปัจจุบัน

วิธีการสรรหา	วัยรุ่น		ชาย		หญิง		รวม
	ม.ต้น	ม.ปลาย	ม.ต้น	ม.ปลาย	ม.ต้น	ม.ปลาย	
1. ซื้อ	55	30	52	29	166		
	17.03	9.29	16.10	8.98	51.39		
2. ยืม	26	22	47	35	130		
	8.05	6.81	14.55	10.84	40.25		
3. เช่า	10	4	9	2	25		
	3.11	1.24	2.80	.62	7.76		

จากตารางข้างต้นสรุปได้ว่า วัยรุ่นไทยส่วนใหญ่นิยมซื้อหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นมาอ่านเป็นสมบัติของตัวเอง (51.39%) มากที่สุด รองลงมาคือ การยืมกันอ่านในหมู่เพื่อนและกลุ่มเพื่อน (40.25%)

ส่วนการเช่ามาอ่าน เป็นวิธีที่ใช้น้อยที่สุด (7.76%)

เหตุผลที่วัยรุ่นส่วนใหญ่นิยมซื้อมาอ่าน เพราะ ต้องการเก็บสะสมไว้อ่านในโอกาสต่อไป และเพื่อความสะดวกไม่ต้องรออ่านต่อจากใคร

ส่วนผู้ที่นิยมยืมกันอ่าน ส่วนใหญ่กล่าวว่า เพราะอ่านครั้งเดียวก็เบื่อ จึงไม่อยากซื้อและเก็บสะสมเอาไว้ อีกทั้งเพื่อนก็ซื้อกันเป็นประจำอยู่แล้ว

3.2 ความคิดเห็นที่วัยรุ่นมีต่อหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

ตารางที่ 24 ความคิดเห็นที่วัยรุ่นไทยมีต่อองค์ประกอบในด้านต่างๆของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น

องค์ประกอบของหนังสือ	ชาย			หญิง			รวม		
	ชอบ	หึ่งชอบ/ไม่ชอบ	ไม่ชอบ	ชอบ	หึ่งชอบ/ไม่ชอบ	ไม่ชอบ	ชอบ	หึ่งชอบ/ไม่ชอบ	ไม่ชอบ
1. ภาพปก	78	59	4	123	57	-	201	116	4
	24.30	18.38	1.25	38.32	17.76		62.62	36.14	1.25
2. เนื้อเรื่อง	73	69	1	97	79	4	170	148	5
	22.60	21.36	.31	30.03	24.46	1.24	52.63	45.82	1.55
3. แก่นของเรื่อง	63	44	2	104	36	4	167	80	6
	24.90	17.39	.79	41.11	14.23	1.58	66.01	31.62	2.37
3. ภาพประกอบเรื่อง	80	50	8	114	59	6	194	109	14
4. คำบรรยายประกอบภาพ	42	75	26	77	80	21	119	155	47
	29.37	52.45	18.18	43.26	44.94	11.80	37.07	48.29	14.64
5. ขนาดรูปเล่มของหนังสือ	115	1	25	157	-	22	272	1	47
	35.94	.31	7.81	49.06		6.88	85.0	.31	14.69
6. จำนวนหน้าของหนังสือ	72	3	67	91	1	88	163	4	155
	22.36	.93	20.80	28.26	.31	27.33	50.62	1.24	48.14
7. ขนาดของตัวอักษรที่ใส่	80	12	50	111	9	60	191	21	110
	24.84	3.73	15.53	34.47	2.80	18.63	59.32	6.52	34.16
8. คุณภาพของกระดาษไม่ตี (เบื้อยและหลุคค้ำง่าย)			2			1			3
			.62			.31			.93
9. ตักริมน่าเรียบร้อย			1			1			2
			.31			.31			.62
10. หมึกพิมพ์ไม่ตี ตีคมีอ สกปรก						2			
						.62			.62

จากรายละเอียดในตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายและหญิงชอบภาพปก (62.62%) เนื้อเรื่อง (52.63%) แกนของเรื่อง (65.75%) ภาพประกอบเรื่อง (61.20%) ขนาดรูปเล่มของหนังสือ (85.0%) จำนวนหน้าของหนังสือ (50.62%) และขนาดของตัวอักษรที่ใช้ (59.32%) รวมทั้งชอบและไม่ชอบคำบรรยายประกอบภาพ (48.29%) เหมือนวกัน

ส่วนสิ่งที่ไม่ชอบ ไม่ว่าจะเป็นเพราะคุณภาพของกระดาษไม่ดี การจัดหน้า การตัดริมกระดาษที่ไม่ประณีต สีหมึกพิมพ์ที่คาคิดมือ สกปรก ฯลฯ มีอยู่ประมาณ 5%

เหตุผลที่วัยรุ่นมีต่อองค์ประกอบในแต่ละด้าน มีดังนี้

1. ภาพปก

สาเหตุหลักที่ทำให้วัยรุ่นชายและหญิง ชอบภาพปกของหนังสือการ์ตูน คังกล่าว เพราะ ภาพเหล่านั้นวาดสวย ดูดี มีชีวิตชีวา (58.54%) ให้สีสันที่สวยงาม (40.19%) และสามารถสื่อความหมายถึงประเภทของเนื้อเรื่อง รวมทั้งความสนุกตื่นเต้นในเรื่องได้เป็นอย่างดี (32.38%)

ส่วนผู้ที่ไม่ชอบ ส่วนใหญ่กล่าวว่า เนื่องจากใช้ภาพซ้ำกันทั้งที่ปกหน้าและหลัง รวมทั้งมีการใช้ชื่อเรื่องและภาพปกจดยไม่สัมพันธ์กันอยู่เสมอ

2. เนื้อเรื่อง

เนื้อเรื่องที่วัยรุ่นไทยชอบอ่านมากที่สุด ได้แก่ เรื่องตลกขบขัน ความรัก เรื่องผีปิศาจ เรื่องการต่อสู้ ประเภทตื่นเต้นเร้าใจผจญภัย และเรื่องลึกลับสืบสวนสอบสวน คามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์แยกตามเพศ พบว่า วัยรุ่นชาย สนใจอ่านเรื่องต่อสู้ เรื่องตลกขบขัน ผจญภัย และเรื่องประเภทลึกลับสืบสวนสอบสวน

ในขณะที่วัยรุ่นหญิง สนใจอ่านเรื่องประเภทความรัก เรื่องขบขัน และเรื่องเกี่ยวกับภูติผีปิศาจ มากที่สุด

สาเหตุที่วัยรุ่นชายและหญิงชอบอ่านเรื่องประเภทชบชั้น เพราะ เรื่องเหล่านี้จะมีมุขตลกแปลกๆสอดแทรกอยู่เสมอ

สำหรับในวัยรุ่นชาย สาเหตุที่ชอบอ่านเรื่องประเภทต่อสู้ เรื่อง ผจญภัย และเรื่องประเภทลึกลับสืบสวนสอบสวน เพราะ เป็นเรื่องที่สนุก ตื่นเต้น และน่าติดตาม

สาเหตุที่วัยรุ่นหญิงสนใจอ่านเรื่องประเภทความรัก เพราะ เป็น เรื่องที่อ่านแล้วสบายใจ จบลงอย่างมีความสุข ส่วนที่ชอบเรื่องผีปิศาจ เพราะ เป็น เรื่องที่สนุก ตื่นเต้น และน่าติดตาม

3. แก่นของเรื่อง

วัยรุ่นส่วนใหญ่ที่ชอบ กล่าวว่า เพราะมีสอดแทรกอยู่ในทุกเรื่อง (29.72%) ภัยผู้อ่านจะได้คิดหรือเห็นเอาเอง (27.71%) และเป็นสิ่งที่มีคุณค่า อย่างยิ่ง (25.30%)

ส่วนสาเหตุที่วัยรุ่นบางคนไม่ชอบ เพราะ ข้อคิดเหล่านี้มักจะเป็น แบบอย่างที่สอนอย่างผิดๆ หรือ เป็นข้อคิดที่ซ้ำๆ อยู่เสมอ

4. ภาพประกอบเรื่อง

ข้อดีของภาพประกอบเรื่องที่ท้าวให้วัยรุ่นส่วนใหญ่ชอบ คือ การวาด รูปร่างหน้าตา สีหน้าท่าทาง และแววตาของตัวละครได้ดี เหมือนกับมีชีวิต (51.01%)

เหตุผลในอันดับรองลงไป ได้แก่ การวาดด้วยลายเส้นที่ประณีต งดงาม (39.93%) มีการสอดแทรกภาพตลกๆที่ชวนให้ขบขันอยู่เสมอ (34.90%) การวาดภาพอย่างต่อเนื่อง มี Action ทุกขั้นตอนแบบในภาพยนตร์ (27.85%) การเรียงลำดับภาพอย่างสัมพันธ์กันตลอดเรื่อง (26.85%) ฉากประกอบที่สวยงาม และเหมือนจริง (26.51%) ขนาดของภาพที่พอเหมาะ ไม่เล็กหรือใหญ่จนเกินไป และอยู่ในรูปแบบต่างๆ (18.12%) และเพราะมีภาพบี ภาพการกอดจูบ ให้ดูอยู่ บ่อยๆ (13.76%) ตามลำดับ

ส่วนข้อเสียที่ท้าวให้วัยรุ่น ไม่ชอบ ภาพประกอบเรื่องของหนังสือนี้

เพราะ รูปร่างหน้าตา ท่าทางและการแสดงออกต่างๆของตัวละครวาดไว้คล้ายกัน จนแยกไม่ออก (51.59%) การเรียงลำดับภาพที่ย้อนไปย้อนมา (25.40%) และการตีพิมพ์ผิดจากหรือคำผิดเกินไป จนดูไม่ชัด (24.03%)

สำหรับภาพประกอบที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ วัยรุ่นส่วนใหญ่ กล่าวว่า พวกเขาไม่มีความรู้สึกใดๆเมื่อเห็นภาพเหล่านี้ เพราะ เป็นสิ่งปกติธรรมดา เป็นเรื่องธรรมดาของโลกที่ทุกคนควรได้รับรู้ ไม่ใช่เรื่องสกปรกหรือหยาบคาย

5. คำบรรยายประกอบภาพ

ลักษณะของคำบรรยายประกอบภาพ ซึ่งเป็นจุดเด่นที่ทำให้วัยรุ่นส่วนใหญ่ชอบอ่าน คือ การใช้ภาษาพูด สั้นง่าย ๆ เหมือนที่ใช้อยู่ทั่วไปในชีวิตประจำวัน (44.36%) การสอดแทรกถ้อยคำหรือสำนวนที่ชวนให้ขบขัน (36.0%) การเรียบเรียงที่ต่อเนื่องสัมพันธ์กันตลอดเรื่อง (33.82%) การสอดแทรกคำสะแลง แปลกใหม่ (20.73%) รวมทั้งการใช้คำแทนเสียงและกิริยาต่างๆที่ช่วยให้การอ่านสมจริงยิ่งขึ้น (19.27%)

ส่วนข้อเสียที่ทำให้วัยรุ่นส่วนใหญ่ ไม่ชอบ คือ การเรียบเรียงคำบรรยายบางตอนไม่ดี ไม่สัมพันธ์กัน บางเรื่องก็วกไปวนมา บางเรื่องก็เขียนคกวน หล่นว เกินว ขาดวจนอ่านไม่รู้เรื่อง

6. ขนาดรูปเล่มของหนังสือ

ขนาดรูปเล่มของหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นในปัจจุบันนี้ วัยรุ่นไทยส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เป็นขนาดที่กำลังพอดี เล็กกะทัดรัด จับถนัดมือ (84.81%)

7. จำนวนหน้าของหนังสือ

วัยรุ่นชายและหญิงส่วนใหญ่ เห็นว่า จำนวนหน้าในหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นเป็นขนาดที่กำลังพอดี ไม่มากไม่น้อยจนเกินไป

ในขณะที่ 29.25% เห็นว่าเป็นขนาดที่น้อยไป อ่านไม่จุใจ ส่วน 20.75% กลับเห็นว่า ขนาดดังกล่าวมากเกินไป จนน่าเบื่อ

8. ขนาดของตัวอักษรที่ใช้ในการเขียนคำบรรยาย

ในด้านตัวอักษรที่ใช้ เป็นขนาดที่กำกวมคือ ตัวไม่เล็กหรือใหญ่จนเกินไป

ด้านลักษณะการเขียน ส่วนใหญ่กล่าวว่า ลายมือที่สวยงาม เขียนเป็นระเบียบ อ่านได้ง่าย

ส่วนความชัดเจนในการพิมพ์ วัยรุ่นส่วนใหญ่ กล่าวว่า ยังดีพิมพ์ไม่ชัดเจน